

Emil BRUMARU

Opera poetică

II

2021

2021

Emil BRUMARU

Emil BRUMARU

Opera poetica

II

CARTIER *

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 099.2/24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@mdl.net

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021/210 80 51. GSM: 0744 30 49 15.

Difuzare:

București: Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2.

Tel./fax: 021/210 80 51. GSM: 0744 30 49 15.

Chișinău: bd. Mircea cel Bătrîn, nr. 9, sectorul Ciocana. Tel.: 099.2/34 64 61.

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

LIBRĂRIILE CARTIER

Casa Cărții Ciocana, bd. Mircea cel Bătrîn, nr. 9, Chișinău. Tel.: 34 64 61.

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 24 10 00.

Curtea Cărilor Cartier, str. 31 August 1989, nr. 74, Chișinău.

Colecția Poesis este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta seriei: Vitalie Coroban

Coperta: Vitalie Coroban

Credit fotografic: Gheorghe Erizanu

Design: Victoria Dumitrașcu

Tehnoredactare computerizată: Victoria Dumitrașcu

Prepress: Editura Cartier

Tipar: Combinatul Poligrafic (nr. 31171)

Ediția I, noiembrie 2003

© Cartier, 2003, pentru prezenta ediție.

Această ediție a apărut în 2003 la Editura Cartier.

Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sînt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Brumaru, Emil,

Opera poetică: (În 2 vol. / Emil Brumaru. — Ch.: Cartier, 2003 (Combinatul Poligrafic). — (Colecția Poesis). Vol. 2. — 2003, 260 p., 17 cm. Tiraj: 1500 exemplare.

ISBN 9975-79-229-4

821.135.1-1

B-85

ISBN 9975-79-233-2

DULAPUL ÎNDRĂGOSTIT
(1980)

CÎNTEC

În carnea noastră frăgedă doar vîntul
Își pune gura moale ca un crin
Și străvezii doar sufletele vin
Și roua să ne mîngîie veșmîntul.

Pășim uimiți alătura de cerbii
Catifelăți, cu gîndurile crude
Și pasul nostru umed îl aude
Numai urechea florilor și-a ierbii.

Dar uneori tristețea ne încearcă
Primejdios, cum miezul unor nuferi
Lopata de pe-o margine de barcă.
O, prospețimea de-a putea să suferi!

GRAMOFON STRICAT ÎNTRE DOUĂ DULAPURI

Superstițios, asemeni vechilor almanahuri, sufletul meu se pierdea în presupuneri tot mai fistichii. Așteptam ziua și ora menită de zodiiace când înneguratul dulap, ieșindu-și din calmul lemnului său nobil, va înșfăca definitiv trupul de carne trandafirie al Reparatelui și-l va închide, pentru torturi delicioase, în încăperile lui speciale. Acolo ea va plînge deznădăjduită, își va frînge mîinile și boiul pînă ce eu, ca un alchimic făt-frumos din athanor, o voi scoate la lumină și-i voi acoperi sinii magici cu sărutări.

Oh, Doamne,-n lumina de toamnă atîrnă
O plapumă galbenă-ntînsă pe sîrmă

Oh, Doamne,-n lumina de toamnă atîrnă
O plapumă galbenă-ntînsă pe sîrmă

Oh, Doamne,-n lumina de toamnă atîrnă
O plapumă galbenă-ntînsă pe sîrmă

Intram în dulap ca-ntr-un imperiu. Granițele lui, abia trecute, mi se păreau de mult lăsate-n urmă, atît de nou, de înspăimîntător și totodată de naiv se desfășura peisajul. Pe pajiștile necuprinse ale unui sertar greoi (cu minier încolăcit nesățios de pofta viperii ce-și înghițea coada solzoasă de argint), rătăceam zile întregi, beat de mireasma nostalgiilor secrete, scăldat în lumina verzuie, din ce în ce mai densă, mai fierbinte, mai haină a destinului. O rouă clandestină, ușor lăptoasă-n

miezu-i alterat, îmi umezea, pe furiș, gleznele subțiri. Întilneam insecte fascinante prin monstruozitatea lor fragilă, sensibilă la țipătul meu ascuțit ce le încremenea, străvezii, într-o catalepsie fosforescentă. Nebănuit de pur, îmi simțeam trupul dispersat în particule tandre, polen umil și brun purtat de vînt spre ovarul mătăsos al acelei uriașe flori angiosperme pe care trebuia s-o fecundez în cel mai tainic spațiu al dulapului cu prețul vieții.

Să azvîrlim poemele în troace
De bulion cu franjurile moi
Și-n dup-amiezi cu muște columbace,
Printre gigante bule de oloi,
Să mursecăm femeilor dulci țîța
Cea prinsă,-n sus să stea, de sfîrc cu ață,
Cu nara dilatată de țărița
Mărarelor tocate pentru rațe!
Să prețuim în perne șolduri dalbe!
Obraji mai proaspeți are Dumnezeu?
Au roua sau smîntîna sînt mai albe?
Au rostogolul sferei e mai greu?
    Și să cîntăm, cît ne mai ține firea,
    La orga hidraulică iubirea!

Tăia-vom rîma cu toporul
De groasă-i ce-i.
Naivi, audia-vom corul
Grașilor miei.

Vom ajuta melcii la treabă.
Roua din prag
O vom căra, subtili, în roabă
Din lemn de fag.

Și pentru a-i mări misterul,
Cînd cade jos,
O să umflăm cu țeava mărul
Cel unsuros.

Apoi vom scărpinga copacii
Să crească blînd.
Preapofticioși, ugerul vacii
Vom lua mulgînd.

Și astfel, spre-a ne trece veacul,
Din tată-n fiu
Vom coace-n role vechi dovleacul
Portocaliu.

HERMAPHRODITUS

Apoi am fost lăsat să plec în lume
Printre izvoare ce au prund și spume
Și printre fluturi orbi izbind în mine
Aripile lor mari cu țigle fine.

Și într-un lac, către sfârșitul zilei,
S-alunec vrînd în undele ce fac
Bulboane moi de lapte și vanilii,
M-a îndrăgit nimfa aceluia lac.

Și ne-am iubit priviți suav de-o turmă
De june junci, dar am fugit pe urmă
Căci mîngîierea-i mă făcea să sufăr
Ca nufărul de globul altui nufăr.

Atunci ea s-a rugat cu vorbe crude,
Miresmele făcîndu-le s-asude
În izuri iuți și melcii să pocnească,
De-a pururi trupurile să ni se unească!

Și ce mi s-a-ntîmplat nu pot a spune
Nici celor mai nefericite pagini.
Sălbătăciune am rămas, sălbătăciune,
Suris al fumuriilor paragini.

Poetul ține lin pe suflet
Podul aprins și beciul umed,

Roua cumplită, focul blind,
El stoarce fluturii din vînt,

Printre cișmele cu miez roz
Asupra faptului apos

Și lingă gropi adînci de var
Las-un micuț mărgăritar

Spre a se pierde-apoi de viu
În ceața unui pet trandafiriu...

ELEGIE

Degeaba-mi stau pe clanța de la ușă
Și-mi cîntă porumbeii: ugul-ugul,
Vreau sînilor tăi albi să le simt jugul,
Prinde-mi cu părul viața-n dulci cătușe
Și lasă-mă să-ți scriu umil pe rochii
Și fructe mari să umplu cu lumină
Liturgică. Nu mă izbi cu ochii,
Fii ca-n dulapuri calde o diftină
Pe care, trist, în orele de-amiază
Un înger cu melon o vizitează.

ELOGIUL REPARATEI (I)

Ești proaspătă în dimineața asta
Ca fructele cu pijama de brumă
Pe care melci spumoși își lasă pasta.
Făptura ta aluaturi moi însumă
Crescute bine-n untdelemnuri sfinte
Și-n locuri rușinoase cu smochine.
Sînt sluga blindă de acum nainte
A celei mai gingașe și mai fine.
Ți-e inema ca inema de ceapă
(Și sînt și cepe ce au două inemi!)

Usturătoare celor ce-o dezbracă
Dar c-o dulceță ce n-o știe nimeni.
    Privește farfuriile cu borș,
    Mi-e sufletul ca sfecla asta: roș!

BULIONUL

Închis în pieptul sticlelor largi zac.
Ermetic dopuri josnice mă strâng.
Mă ocărăsc sigilii după plac.
Sînt inima ce bate-n raftul stîng
Al unui grosolan bufet năîng
Plin cu scrumbii. Vă par vulgar și-opac.
Injurii fără nici o socoteală.
De-ajuns mi-i un bulbuc mai colorat.
Sînt sufletul tomatelor! Mă scoală
Orgoliul lor din limpedele-mi pat.

ELEGIE

Îngăduie-mi să-ți spun ciupicii lucii
Plini de zambila gleznelor, ucis,
Jartiera cum înconjură năucii
Ciorapi purtați de tine ca-ntr-un vis.
Oh, fusta ta (piu-piu!) scoate-o cu totul!
Dă-mi lingurițe lungi ca să mînînc
Cu grație și-ndurerat compotul
Din peștera castronului adînc.
Și lasă-mi trupul moale să se culce
Alături de al tău. De ce nu vrei
Să mi-l destramî ca pe o cîrpă dulce
De borangic muiată în ulei?

BAGATELA

Diavoli subțiri, din pură încântare,
Degenerați la suflet și copită,
Suflau, spre a ne duce în ispită,
Prin mosorele globuri verzi pe care,

Înfășurate-n lungile lor gene,
Cu sîrme-n sfîrc și coapsele umflate
În moi butuci de umbră, sub lacate,
Fecioarele pluteau trîntite-alene...

ELOGIUL REPARATEI (II)

Ti-s unghiile moi ca pătrunjelul
Crescut la umbră. Florile-n urechi
Îți toarnă praf. Când treci, sfărmi cu pudelul
Protoierii de rouă-n țelini vechi.
Asemeni unui domn fanariot
Pe care-n țara asta l-au pus turcii
Într-un amurg surpat ca moțul curcii
Vreau să te pup amarnic peste tot
Ce mă-nspăimîntă și îmi este drag
Că pînă și Allah de poftă rage.
Cît de frumos te-apleci între vizdoage
Cu fustele-nălțate ca un steag!
    Și cît de inocenți la toate cele
    Ti-s ochii precum unei iepi fidele.

ELEGIE

Mai știi dup-amiaza să-ți bagi
Sub pompe picioarele dragi
Și mînile albe să-ți culci
Pe burta borcanelor dulci?

Și spune-mi, oh, spune-mi, mai ai
Esența aceea de ceai
Din care-ți plăcea să servești
Motanii sosiți în calești?

Și-acel bulion legendar
Ce viața-mi umplea de fiori,
Clocind lîngă ziduri de var:
Beții, strălucire, amor?

ELOGIUL REPARATEI (III)

Ți-i rotunjimea Țiței geluită
Și la mijloc cu cafeniu buton,
Și coapsa ta cu fierbințeli de plită
L-ar fierbe pînă și pe Solomon
Pe cercurile ei ca pe-un ibric
Cu lungul său Țurlui cuprins în aburi.
Ți-i murdăria strînsă în buric
Mai dulce decît mierea cea din faguri.
Și corpul tău didactic ce ne-nvață
Să-i prețuim savantele delicii
Are plăceri într-însul pîn'la greață.
Îndrumă-ne, o, dă-ne vagi indicii
Cum să-ți iubim mai bine carnea plină
De smieură murată în rășină.

POVESTE

Lîng-un șarpe de mătase
S-a oprit o floare verde
Fericită să-i dezmierde
Liniștea primejdioasă.

Dar pufoși de spaimă cerbii
L-au strivit și-ntre izvoare
Singur-a rămas o floare
Peste frăgezimea ierbii.

REPARATA ȘI PIRATA

Reparata și Pirata
Cea chioară de-un sîn fac plata
Leșind din restaurant
Și-angajează-un diamant
Să le plimbe prin oraș
În amurgul pătimaș.

Pirata chioară de-un sîn
Vede-un fluture bătrîn
Bînd absint într-o tavernă
Cu-aripa-nfundată-n pernă
Și șoptește: "Reparata,
Tu ești gata? Eu sînt gata!"

Și-atunci amîndouă intră
În tavernă să cuprindă
Fluturele trist în brațe
Pentru-ntreaga lor viață
Căci, oh, totul, totul, totul
E-un zuluș făcut cu drotul!

ELEGIE

Cum zace icra veche de știucă-n blid umbros
Sau găinașul găștei de angora în praf,
Sufletul meu netrebnic trântit cu fața-n jos
E-n pernele topite de-amor ca-ntr-un pilaf.

Căci nu mai pot. Tristețea cu îngerii ei hîzi
Trage pe roată roua, tocește colțul murei;
Oh, unde e candoarea mea dată cu saciz
Războaiele naive și tragice cu Burii,

Montgolfierii palizi urcînd un cald balon
Din straturi de zambilă în atmosfera sacră,
Butelia de Leyda și chiar de Bulion
Și-acele hălci de carne sălcii de-omidă macră?

DEFĂIMAREA REPARATEI (I)

De miini și de picioare ți-am prins cu frînghii groase
Trupul viclean și trîndav de patru strașnici fluturi
Ca să ți-l rupă-n calde bucăți. Stînd pe mătase,
La geam, cu talpa-n lapte și buzele-n vermuturi,
Voi admira mari flenduri din fusta ta de stambă,
Canari pletoși cîntîndu-mi cu tril de marmeladă,
Și mestecînd crenguțe voi arunca în ladă
Melci gîtuiți zburdalnic c-un vechi fitil de lampă!
Iar către seară, tandru, voi aduna din iarbă
Sinii tăi smulși și capul cu părul lung de-un metru
Și coapsele voioase, ștergîndu-le de barbă,
Spe-a le păstra-n bortane cu căptușeli de fetru,
Dovezi pecetluite în saramure fine
Că mi-ai iubit motanul mai mult decît pe mine!

BOCET DE ADULT

În van mă-ndeamnă la păcate
Crini cu petale suflecate
De li se vede tot parfumul,
Mi-e tot mai leneș, frate, drumul.
În lămpi fitilul nu mai are pîlp,
Fluturii mei sînt arși de vii la stîlp.
Mă trezesc de dimineață
Înger condamnat la viață
Și mă seacă, frate, seacă
Tot ce trece și-o să treacă:
Dulcele tren de persoane
Cu coconi și cu cocoane
Mirosind la geamuri zarea
Pîn-i-apucă disperarea.
Și mă doare, frate, doare
Tot ce stă pe policioare:
Praful cu grumaz de rază,
Roua de după amiază,
Aerul din sticlă, moale,
Amintirea dumitale...

DEFĂIMAREA REPARATEI (II)

Chivernisită țată, dacă-ți pup
Laba piciorului sau laba mîinii,
Nu te-nșela. Au nu știi că stăpînii
Din mult plictis din cînte se-ntreprup
Și milogînd își terfelesc ei crinul
Ce pe blazon mereu stăruie pur?
Cum crezi că unui Domn tu poți Destinul
Să i-l înghiți cu lacomii tăi nuri,
Cătuie dătătoare de miasme,
Tu care faci și dintr-un fruct bordel
Și născocești iubiri tot mai altfel
Pîn'ce plămîinii ți se-neacă-n astme?
La tine vin ca la un Antihrist
Și-apoi promulg bule de aur, trist!

ELEGIE

Risipit îmi e destinul,
Luat de vînt ca fluturii,
Lacom își apasă crinul
Gura lui pe-a ciuturii.

Nici un înger nu-mi mai ține
În spinare sufletul.
Duce-m-aș pe cărări line
Dar mi-e pieptul nesătul,

În lumina dureroasă,
De-un perete alb de casă;
Să-i mîngîi și să-i răsfăț,

Ca o pacinică omidă,
Varul, pîn' la cărămidă,
Oh, cu carnea mea de preț!

CÎNTEC DE TOAMNĂ

Trebuie bine-nțeleș anotimpul:
Miresmele sînt pentru morți.
Trebuie bine-nțeleș anotimpul
Prin care nările,
Ca pe un suflet ucis,
Ți le porți.

Mult timp Julien Ospitalierul (pe atunci logodit în taină cu stampila Adelfina) și-a ținut hainele, o cămașă și un pantalon de doc, pentru a le păstra prospețimea și sfîințenia galantă a răcorii în țesuturi, într-o fîntînă din fundul grădinii sale sferice. (Nu-și construise încă fîntîna din sufragerie, în care s-a și coborît definitiv apoi.) De la o vreme, obosindu-l trambalarea rituală a veșmintelor, în fiecare dimineață și seară, cu ajutorul ciuturei, și incomodîndu-l faptul că toți știau cînd se dezbracă (îngerii își luaseră obiceiul de-a vesti, prin sfișietoare tangouri cu figuri, executate în verandă, momentul în care J.O. desfăcea din cheutoarea mîhrută a gulerului cămașii primul nasture, cel capital!), de la o vreme, deci, se gîndi să-și cumpere un dulap. Și l-a adus în casă într-o după-amiază incertă de aprilie, cu cerul plisat fin și burlanele înfundate de melancolie, victorios dar istovit de efortul încărcării și descărcării din caleașca pusă la dispoziție de prietenul său, detectivul Arthur, aceeași caleașcă în care, peste cîțiva ani, proprietarul ei tandru și trist și-a plimbat iubita ideală pe coclauri, iar peste alt șir de ani, J.O. (detectivul Arthur nu mai era) a transformat-o în poștalion de bulion. Zgîrieturile cîrlionțate în formă de R, scrise de dulap pe panourile pudrate ale caleștii, au vădit în mod briliant clarviziunea lui erotică; știa deja cum se va numi tulburătoarea femeie, cea cu trei sîri mistici și două suspine laice: Reparata! Băgîndu-l în casă, așezîndu-l tainic într-un colț ferit de debandada lentă a melcilor, mîgulindu-l cu mînunchiuri de piedecute și bile rostogolite printre labele-i cafenii, grija majoră a lui J.O. a fost să-și domine dulapul îmbîlînzindu-l. Fiindcă, de

ce n-am mărturisit-o de la bun început: din lemn tare, aspru, sălbatic, cu fibre vijelioase și noduri hipnotice, dulapul era de-o bestialitate zvăpăiată. Murseca hainele îmbătat de foșnete, rupea curelele ca pe șoprlle, în căutarea unui sînge rece și viscos, sfărma nasturii cu plăcerea diabolică, mereu crescîndă, a desființării sîdefului. Broaștele ușilor scoteau răgete minuscule, dar feroce; la apropierea mîinilor pîșinele visau, fremătînd, să zdrobească pățimaș, ca într-un delir osteologic: falange, falangete, falanguțe!; muchii ascuțite tînjeau după fruntea lui bombată. J.O. își dădu imediat seama că numai biciuindu-l în fiecă zi, cîteva ore, sistematic, pe dinafară și pe dinăuntru, ar reuși să-l supună, să-l facă să simtă umilînța (sau bucuria) capitulării, intimitatea generoasă a hainelor umane. Dar, în marea lui blîndețe, nu putea proceda astfel. Își consultă prietenul. Detectivul Arthur — tocmai punea la punct schișele unei uriașe portocale cu zbaturi — sugerează întîi o metodă perfidă de moleșire și viciere a incarnatului vînjos prin înlocuirea cuielor de oțel cu cuișoare, lucru dovedit practic imposibil datorită timidității lui J.O., el însuși vulnerabil la mirosenii; pe urmă îl sfătui să se autoflageleze, îngenunchind în fața mobilei neînduplecate și monstruoase și cravașîndu-și umerii goi, către amurg, cu parfumuri dezgustătoare. După șase luni de chinuri (nările lui J.O. se dilataseră enorm din cauza penitenței pestilențiale, iar pielea-i înflorise corole crude, pline c-un lichid verzui, al disperării), dulapul, impresionat de suferința ce i se prezenta zilnic (cel puțin așa au crezut ei), s-a hotărît să accepte cămașa și pantalonul de doc în interiorul sumbru cîndva, acum parcă îmbujorat de-o rouă îmbietoare. Cam tot atunci a apărut și Reparata: cei trei sîni mistici răspîndeau o lumină de dinainte de potop, suspinele ei laice lichefiau cristale! Însă nici J.O., nici prietenul său, detectivul Arthur, n-au bănuit adevăratul motiv al domesticirii. J.O., fericit că-și menține îmbrăcămintea intactă, nemaifiind

obligat să poarte mănuși de șmirghel contra fiținilor ce deveniseră moi și muzicale, nici nimbul greoi, prea călduros, ce-i protejase fruntea de muchii, trăind din ce în ce mai absorbit în studiul dureros al balanțelor melifere, n-a aflat niciodată nimic. Detectivul Arthur a auzit, dar mult mai târziu, abia după ce dispăruse în vechiul său Ford pe întinsele domenii ale rezervației naturale de îngeri, din chiar lira îngerului Emil Brumaru, despre pasiunea adâncă și mistuitoare pe care dulapul a făcut-o pentru Reparata din clipa bleu-jandarm în care dînsa, fără să-i pese de consecințe, și-a agățat indiferentă, de un mîner de-al lui, calzi încă, transpirați ușor de-o fugă grațioasă prin ierburile lungi ale deziluziei, ciorapii de mătase fiutoare. Au urmat, povestea îngerul Emil Brumaru celui care nu mai era decît o fermecătoare amintire vesperală a lui J.O., au urmat spunea el surizînd liliac, într-o veșnică irizare a sufletului, au urmat repetă iar, incantatoriu: levitații dezordonate, mînjirea celor trei sîni mistici cu dulceață, dezbrăcarea induioșată a Reparatei, prăbușirea ireversibilă a dulapului din regnul vegetal în cel animal...

RUINA UNUI SAMOVAR
(1983)

Îți dau un strugur galben să mininci.
Acopere-l cu palma. El transpare
Prin degetele cu falange clare,
Prin carnea lor cu unghii mari și-adînci.

Ci vorbele izbite în oglindă
Se vor întoarce, ele înseși strugur,
Ciorchine clătinat, rouă timidă
Pe care ți-o arunc. Și-o să mă bucur

Că pot sclipi pe-alămi mai inspirate
Ca aurul, căci le-au atins lin rochii
Cu papagali feerici și palate
La poalele-n dantele ce-mi iau ochii.

Mi-e sufletul împins de rouă
În groapa unui crin adânc.
Mă țin cu mâinile-amîndouă
De marginile lui și plîng.

Nu vreau miresmele să-mi umple
Gura cu fluturi, nici lumini
Să mă îmbrace-n raze scumpe
Cu nasturi ticălos de fini.

Ci îmi doresc o portocală
Mare și grea (oh, pe-ntuneric!)
Ca să mă joc în pielea goală
Cu trupu-i copilin și sferic.

ELEGIE

Vai, nu mai porți corespondență cu scaieții,
Vrafuri întregi de flori stau nedeschise,
Începi să rupi naive recipise,
Mari fluturi iscăliți ai dimineții.

De-atita vreme n-ai mai înnoit
Abonamentul tău pentru PATLAGINI,
Săptămânale moi la pipăit
Cu roua tipărită-adînc în pagini.

N-ai mai citit miresme-mpăturite
Și-nnobilate de parafa fină
A micilor melci principii de grădină:
"Turnirul are loc între răchite."

Nu mai cunoști emoțiile rare,
Fragranța țiplei, țipătu-i subtil
Cînd sfîșiai în coarda suplei lire
Pachete străvezii pline cu soare.

Dă-mi rană grea și dulce-n piept
Și-n așternut femeie-amară,
Poate c-așa o să-mi deștept,
Blind, cîntecul de-odinioară
Spre care-n zori de zi mă-ndrept
Ci nû-l găsesc în nici o seară.

Și-apropie-mi cu mîna ta,
Prinsă-n lumina de amiază,
Un crin curgînd ca o cișmea,
Pune-mi, viclean și crud, de pază
Îngeri frumoși ce pe saltea
Fac dragoste c-o lină groază.

Și lasă-mă să jinduiesc,
Să-mi umplu inima cu-afaceri
Murdare-n rouă, nefiresc,
În moi închideri și desfaceri.
Căci nimănui nu-i trebuiesc
Cuvintele ce mi le maceri.

BOCET DE ADULT

În gară la Merișani
Cad castane din castani
Și am patruzeci de ani.

Și-aș mai sta și n-aș mai sta
Să beau apă la cișmea
C-un acar alături.

C-am crezut, la început,
Cît marfarele-au trecut,
Că nici nu mai sînt adult.

Ci-n gară la Merișani
Cad castane din castani
Și am patruzeci de ani.

CHIUITURĂ

Leliță,
Paraleliță,
Astăzi o să-mi pun la punct
Archebuza cu roțiță
Și-o să-ți scriu defunct.

Căci cred c-a sosit momentul
Dulcei după-amieze
Să-ți tai părul cu patentul
Ca să nu mă curenteze.

Și să-ți pup
Cu gura tenul
Și cu sufletul sutienul
Pe care-o să-l rup!

SCRISOARE

O, Leonid Dimov, e seară
Și trec femeii cu trupuri lungi
Ca niște viespii uriașe
Pe care nu poți să le-alungi
Cu mîna leneșă din minte,
Femeii cu sîni licențioși
Umghiați de-un înger pneumatic
Pîn' la absurd în plușuri roș,
Femeii ce ne-ar lăsa-n burice,
Plutind pe pîntec, să murim
Fără speranțe, fără apă,
Cum pe corăbii Gordon Pym
Halucinînd vechi etichete
Pe butoiașele cu spirt.

O, Leonid Dimov, e seară
Și eu beau singur într-un birt.

(1968)

NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALICI

elefantul
dă
din
trompă
strada
gării
dă
din
pompă
avionul
dă
din
bombă
însă
nimeni
nu
sucombă

DE-AȘ AVEA O SUMĂ FABULOASĂ

De-aș avea o sumă fabuloasă
Mi-aș lua o mie de calești
Înhămînd, la fiecare, șase
Dragi femei cu sîni dumnezeiești

Și-aș porni bezmetic la plimbare
Hățuind voios coapsele mari
Șfichiuite, ca din întîmplare,
Cu biciușca-mi fină de mărar.

Și-aș umbla prin burguri mai tot anul
Ca să-mi vadă lumea echipajul,
Iar pe capră,-n spate, blond, motanul
Mi-ar păzi onoarea și bagajul

C-un rubin în dinți și trei pistoale
Doldora de gloanțe la centură.
Și cînd, înpumate, albe, goale,
Ele, mestecînd zăbala-n gură,

Ar izbi nervoase cu piciorul,
Lin oprit alături de fîntînă
Eu le-aș adăpa cu binișorul
Și le-aș da să pape melci din mînă,

Și le-aș pune oje moi pe unghii
Și în coame tragic centrifuge

Izuri iuți ce-ar răscoli rărunchii
Gloatei desmățate care muge.

Și-aș pleca din nou cu spița roasă
De zefiri prin vechile povești.
De-aș avea o sumă fabuloasă
Mi-aș lua o mie de calești!

Eu miercuri iar am fost la farmacie.
Era o farmacistă
Sensibilă, pedantă, tristă.
Și m-am rugat timid să-mi facă bon.
Ea l-a făcut cu chimic și-a oftat,
Ea a oftat așa, nemotivat;
Și doar făcea cu chimicul un bon!
Și am tușit încet și-am zis pardon...

Eu miercuri iar mă duc la farmacie.

SONET

Ți-am pus piper pisat în așternuturi
Ca să tresari uimită când te culci
Din pat și pijamalele să-ți scuturi
Cu patimă, dorind doar lucruri dulci!

Atunci o să-ți aduc din vechi ținuturi
Mari cozonaci pe care-o să te urci
Gălăgioasă, nuci de zece puduri,
Aluaturi franțuzești, faimoase bulci.

Compoturi limpezi o să-ți torn în ceașcă,
Creme de zahăr ars o să despici
Subtil, lîngă caise-aproape flească,

Pîn'ce sătui de liricul picnic
O s-alungăm motanii din verandă
Ca să dansăm cea mai naivă allemandă...

CÎNTEC NAIV

Nu crini, ci viperi porți în gură!
Pletele-ți zbîrnîie în vînt
A raiuri smulse din scriptură
Și-a iederă ucisă blînd,

Nepotolita mea puștoaică,
Tu ce mă chemi să te sărut,
Nebună ca o balalaică-n
Permisia unui recrutar,

Pe sîinii îndopați în silă
Cu zahăr. Ca pe poze-n bilci
De ne vom giugiuli, ai milă
De un bătrîn motan cu gîlci!

Nu mai bate cu degetu-n arbori.
Cine știe ce duh te aude.
Scufundată-n tulpina lui caldă,
Te-ar cuprinde cu brațele-i crude.
M-ai uita. N-aș putea nici măcar
Pumnul mic ca pe-un fruct să ți-l mușc
Pofticios dintre frunzele vii.
Fii cuminte. E-n tine un suflet
Jucăuș ca în mingi și copii.

SCRISOARE

Lui Florin Mugur

Nu-mi scrii, nu-mi scrii și vara trece:
Un camion cu cai bolnavi.
De ce nu vrei prin roua rece
Să fim zburdalnici și nababi,
Poeți în corn de vinătoare
Sunînd, cu pantalon bufant;
Îndrăgostiți pîn' la-mbătare
De Turturica-Diamant,
Să strîngem bale de la vacă
În păhărele de lichior;
Mi-e sufletu-n amurg o troacă
În care foi de varză mor
Și vin motani să beie apă
Și-s fluturi putreziți pe fund;
O, ce n-aș da din nou să-nceapă
În noi copilăria, blind,
Ca-n fructe moi să ni se-nnece
Tristețea și s-ajungem bravi.

Nu-mi scrii, nu-mi scrii și vara trece:
Un camion cu cai bolnavi...

BOCET DE ADULT

Surioară, surioară,
Face-m-aş o birjă clară
De surîsuri dulci de fante,
Cu perdelele bufante,
Trasă-n praf pe două mure
Să te port tot în murmure
Pe la chioşcuri şi cişmele,
Trîntită pe canapele
Ca să-ţi speli trupul de jele.

Şi mai face-m-aş garoafă
De pus noaptea-n şip cu apă
Ca să n-ai vise de scroafă.

Şi placă de bulion
Să-mi ascuţi la patefon
Sufletul ca pe-un boston,
De din zori şi pînă-n seară,
Surioară, surioară...

BALADĂ

Eram la mare, tebeciști,
Atît de grași, atît de triști
Și stam la bar, nebînd, fumînd,
În pielea albă tatuînd
Durerile și-apoi plîngînd:
De ce exist, de ce exiști?

Femeile cu șoldul gol
Și sufletele de nămol
Treceau încet, zîmbeau adînc,
Aveau poșetă de oblînc
Și-n fiecare mîn-un șînc
Făcut după un blînd viol.

Tocuri oșate la pantofi,
Șini mari ce-ar fi plăcut la grofi,
Talii bătute lin de vînt
Priveam, oftam făr-un cuvînt.
Cît de ciudat că ești, că sînt
În piept cu-același rumen of.

Și tot mai tragic surideam
Și stam la bar, nu beam, fumam
Țigări străine, lungi, subțiri.
O, preventorii, amintiri!
De ce mă mîr, de ce te mîri
Că fluturii trag roua-n ham?

CHIUITURĂ

Cînd treci prin oraş ca
Zinele prin ceaţă,
— Pupa-ţi-aş caleaşa
Pe roata din faţă —

Sufletul din mine
lese-n straie fine
Şi-o ia după tine
Pe uliţe pline,

Cu ochii cît ceaşa
Şi fluturi pe coate,
— Pupa-ţi-aş caleaşa
Pe roata din spate.

Iubita mea îmi poartă scrisorile-ntre sîni
Și e nebună de legat cu funii groase
Și de adus pe-ascuns la mine-acasă
Și de ținut în șir cinci săptămîni.

Zic unii că-i prea mică și nu știe
Cum face roua fluturii să moară,
Cît puf există într-o păpădie,
De unde-și iau motanii scortîșoară.

Dar asta n-are nici o importanță!
Oh, ea nu contenește să mă cheme,
Netrebnică, în fiecare vacanță,
Cu chica spumegînd de dulci blesteme!

Și îmi trimite-un milion de poze
Lascive și dilii pîn' la ruină
De-mi vine să sparg melci și să rup roze
Căci — Doamne-Dumnezeule! — i virgină.

CÎNTEC DE PIRAT

Piratul ce n-avea o mînă
Iubea în taină o balenă
Dar delicat și plin de jenă
Bea whisky cu cealaltă mînă.

Atunci o vampă făr-un sîn,
Fiindu-i foarte veche-amică
Și pe balene purtînd pică,
Îi arătă, dur, cellalt sîn.

Și-astfel piratul făr-o mînă,
Oh, vampei ce n-avea un sîn,
Îi prinse cu cealaltă mînă,
Sub vela trincă, cellalt sîn.

CÎNTEC NAIV

Bătut de whisky și de vînt
Ieri am umblat prin tîrg descult.
Era-n amurg și ingeri mulți
M-au răsfațat ca pe un sfînt.

Zefirul este odios
Pe lingă pasul tău velin,
Mi-a spus din ei cel mai frumos,
Tu-acuma crezi că mergi pe jos
Însă plutești precum Hristos
Tras de o lebădă și-un crin.

Un fluture-ți atîrnă greu
Și fraged ca un bolovan.
C-o frînghioară unsă-n seu,
De glezna ta legat, mereu
Îl vei purta, bine sau rău,
Zbătîndu-se în praful van.

Folia rochiilor subțiri
Să nu te sperie nicicînd.
Există-n floarea ce-o respiri
Parfum mai plin de presimțiri
Decît un șold pentru iubiri
Făcut de ceruri pe pămînt?

Bătut de whisky și de vînt
Am străbătut ieri străzi întregi
Descult, și-oricît ai vrea s-o dregi,
Iubito,-n văzul lumii-ntregi
Am început, naiv, să cînt.

BALADĂ

Am studiat jurisprudența și cadastrul,
Dar luminozitatea mea de june astru

Fu repede întunecată de femei
Într-un oraș pierdut în nordul Angliei.

Și de atunci străbat oceane-n spume
Bînd catifele, mestecînd lungi gume

Și trimetînd, senin, din naufragii
Îngeri cifrați în sticle drept mesagii.

Iar uneori, cînd valul bate-alene,
Rad cu cuțitul solzii la sirene

Într-un lighean, spre-a fi mai pătimașe,
Și-apoi le bag în butoiașe.

Călină, Călină,
Pomușoară fragă,
La mine-n grădină
Tristețea-i pribeagă.
Melcul nu mai are
Coarne
Să răstoarne
Crinul din picioare
Lîng-un șold de carne.
Roua nu mai știe,
Călină, Călină,
Să-mi stea-n farfurie
Doldora și fină.
Și-mi dă ghes uritul;
Cine-o să-mi desprindă
Din funie gîtul
Atîrnat de-o grindă?

CÎNTEC NAIV

Te-ai răsturnat în clime dulci
Pe cărțile de geografie
În atmosferă-s nori naivi,
Din soluri soarele învie

Și ca să se reverse-n tine
Cruzi afluenți te urmăresc.
Cînd vin, ascunzi rîzînd la spate
Sub rochii globul pămîntesc.

CHIUITURĂ

Vino, Tamî,-umflată-n blugi,
Pe suflet să mi te culci!

Căci mi-e sufletul divan
Din cele cu arcuri fine,
De-abia-ți ține
Trupul dulce și avan:
Coapsele
Întoarșele
De-ți pocnesc lin capșele
Și se rup fermoarele
Cînd ți-ndoi picioarele,
Și sînu
Dînd ca hapsînu
Buzna-n toiul săptămîinii
Peste mine,
Din bluziță.

Vino, c-o să-ți fie bine
Ca-ntr-o miere de albine,
Leliță...

EPIGRAMĂ

O, melancolia
Acelor zile:
Palidul scaun Vasile
Iubea pe masa Maria!

Și-n ce bulion
Își îneca infidela
Strecurătoare Angela
Amorul ei pentru ligheanul Napoleon!

Iar sticla Dumitru
Satisfăcea
Tristețea-i de-un litru
C-o patimă grea.

Astfel, întrucit,
Își băga către seară
O sforicică pe gît
Nemaiscoînd-o-n-afară...

CÎNTEC NAIV

Iubito, hai să mîncăm cretă,
Să bem sticlule cu cerneală,
Să fim din nou elevii leneși
Din catalogul de la școală.

Ne-am face temele pe mîine
Și hărțile la geografie
Cu sufletele-n munți și-n ape
Fără ca nimeni să ne știe.

Iar la sfîrșitul săptămînii,
Neascultați, uitînd de toate,
Mi-ai arăta, oh, Doamne, sîinii
În magazii dărăpănate!

ELEGIE

Caleașca-mi produce vertij,
În cești de cafea văd ruine,
Paingii cu ghearele fine
Pe care-i purtam drept rubine
La deget acuma-i neglij.

Cu fluturii pînă tîrziu
Alaltăieri tîmplă la tîmplă
Mai stam. Azi mi-e inima tîmpă
Și, iată!, chiar iapa cea scumpă
În șolduri mi-o dau pe-un rachiu.

Să-mi iau un motan psihopomp
Ce-alene lingîndu-și lin nimbul,
Nu eu în zgărduța lui plimbu-l,
Ci el să mă treacă în schimbul
Pîrjoalelor, ca să sucomb?

Niet! Sigur că iar o să port
La-ngustul rever gură arsă
De nimfă, din coapse întoarsă
Spre-a-mi rîde în față. Oh, dar să
Strivim sîinii ei ca pe-un tort!

NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALÎCI

orișice
se
poate
bea
am
băut
ieri
o
perdea
vișinie
și-o
traversă
tolărită
pe
sub
trenuri
tandă
moale
și
perversă

CÎNTEC NAIV

Noi sîntem motanii cei grași
Cu vechi magazii în lulea

Și sufletul plin de rîntaș.
Femeile, ele, oh da!,
Ne-arată pe cerul sublim
Un mult mai eroic destin.
Noi însă, prea leneși, iubim
Adînc doar picioare de scrin
Și-apoi ne culcăm în talaș
De crini geluiți spre-a visa.

Noi sîntem motanii cei grași
Cu vechi magazii în lulea.

LAMPĂ

Lampă cu picioru-nalt,
Cin-te-a așezat pe-asfalt
Ziua în amiaza mare
Și-a aprins
C-un chibrit lins
Roua fitilașului
De te vezi pînă-n cellalt
Capăt al orașului?

Lua-te-aș lua la mine-acasă
Să te sui zveltă pe masă,
Nu culcată ci-n picioare
Ca să nu se verse gazul,
Să-ți pup glezna și obrazul
Luminos,
Din sticlă tare,
Pînă-n șold flacăra-ți moare
Cu miros...

VIAȚA, MĂRIREA ȘI DECĂDEREA BUL-BUKULUI DANTELAT

În roua unui blond havuz
Trăia un pește mult ursuz
Și păduchios și slab de-auz
Ce-și număra mia de scuzi
Din punga pînă la refuz
În roua blondului havuz.

Ci într-o zi, la crepuscul,
Sosi o morsă ca un sul,
La cărți doar chintă și doar ful,
Ea inventase-un mare Bul-
Buk Dantelat pe care nu-l
Ceda decît la crepuscul.

Dar, precum scrie și-n Balzac:
"Vai de picioare cînd nu-i mac".
Căci peștișorul cel posac
Bul-Bukul Dantelat c-un ac
Îl mîngîie și-acesta: "Pac!"
(După cum scrie și-n Balzac).

De-atunci prin lume, morsa tristă,
Cu lungi mănuși, plînge-n batistă
Trecuta-i viață de artistă
Ștergînd cu oja de pe listă
Bul-Bukul ce nu mai există,
Îndantelat, prin lumea tristă...

CÎNTEC NAIV

Iubirea noastră este cu păcat.
Oh, toată ziua stăm trîntiți în pat
Ca într-un rai adînc și afînat.

Veșmintele pe trupul tău boghet
Nu ți le pui, ci numai în sipet
Le ții, pe șolduri mîngîiată-ncet.

Papucii de-i încalți, cu chiu, cu vai,
Faci doar un pas și te oprește-un pai
Căci iar te-așezi, sufletu-n cești să-mi dai...

SONET

E ora cînd ciorapu-i mai întins,
Mai leneș, mai ucis de jartieră,
Cînd, indulgentă cu-acel straniu ins
Ce-n vechi veston de catifea disperă,

Îl lași, scoțîndu-ți rochia-nadins,
Să te privească trist din șifonieră
Pînă ce-l simți de crize mov cuprins
Și-atunci îl chemi, calină și lejeră,

La marele dineu, cu coapse goale,
Spre a-i servi rîzînd pricomigdale,
Salături de-ananas și moi languste.

Iar el, avînd lavaliera-n sosuri
Și cu un tirbușon trăgînd din osuri
Măduva roz, sînii va vrea să-ți guste!

CÎNTEC NAIV

Degeaba scrisori cu reproșuri
Îți scriu pentru suflet și trup
Cînd fustele tale în cloșuri
Au trîntori fugiți de la stup

Și cînd doar serafii-s de vină
Că sîinii ți-i umflă c-un pai,
Iubito topită-n lumină
Precum o biserică-n ceai.

ELOGIU

De dimineată pînă seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Cel greu și alb ca un nămete,
Scos de sub rochii pe-ndelete
Și tăvălit pe largi divane
Ca-n basmele aliotmane.

De dimineată pînă seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Cum să-i gust tainica dulceață,
Cînd o să-l iau, pios, în brațe,
Iluminat, ca pe-o icoană,
Spre-a-mi mîntui viața-mi vană.

De dimineată pînă seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Lin răsfoind și monoton:
Baudelaire, Verlaine, Lautréamont,
Rimbaud, Nouveau, Apollinaire;
Ei n-au văut ce tu-mi oferi!

De dimineată pînă seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
În casa noastră de chirpice
Din balige de pitulice
Blind frămîntate-n brume groase
De-un serafim cu-aripi stufoase.

De dimineață pînă seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Cărînd senin găleți cu apă
Din care căni adînci se-adapă,
Băgînd surcele sfinte-n plită
Linse de flăcări ce excită.

De dimineață pînă seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Precum elevul profesoara
Și-o-nchipuie-n vacanțe, vara,
De dimineață pînă seara...

SCRISOARE

Lui Nichita Stănescu

Oh, Nichita, oh, Nichita
Mă apucă Infinita
Cu o mână lungă, tristă
Care nici nu mai există...

Cotcodac de prună rece,
Emil stă, Femeie trece
Fleașcă prin bufetul Zimbrul.
(I-aș lipi acestei moapse
Pupăcioase, ca pe-un timbru,
Sufletul meu cald pe coapse!)

Doamne, ce duioase turțuri!
Mi se face mintea țurțuri
De lumină țiuită,
Țurțuri-Țari topiți pe plită...

Oh, Nichita, oh, Nichita
Mă apucă Infinita
Cu o mână lungă, tristă
Care nici nu mai există...

POLICIER

Plantă mică și păroasă,
Am în mine o angoasă
De parc-aș fi urmărit
De un ucigaș plătit
Să mă-mpuște
(După-masă, pe la șase,
Cînd tipi deghizați în pluș te
Duc spre, lin,
Zăcătorile de crin)
C-un glonț, în plin univers,
El venind din sens invers
În treni bleu și ochelari
Stacojii,
Pe o ploaie foarte fină
Și-un pistol d-ăl cu surdină
Ce trage prin buzunar
De cazi lat pe trotuar
Și cred toți că "dom'le,-i beat",
"Hai să ne-adunăm, copii!",
Tu fiind decedat...

SONET

Azi vom pleca spre fericire
Cu diligența de Lyon!
Vom lua cu noi cinci elixire
De-amor, motanul din blazon
Și un prosop ca să ne ștergem
De-amurguri fața când ne-oprim.
Oh, și-o să mergem, și-o să mergem
Pe drumuri vechi cu praf intim,
Rupți de-amintiri, spuziți de rouă,
Roțile-n spume, caii-n unt,
La bor c-o pană de struț nouă
Și-n suflet nimiciți mărunț,
Purtînd iubirii roz esența,
Pîn'la Lyon cu diligența.

CÎNTEC NAIV

Tu ești o iapă efemeră,
Eu sînt un crin umflat de vînt,
Parfumul meu prelung disperă
Peste această calmă sferă
Din rouă, aer și pămînt.
Petala-i cărămidă veche
De grajduri tandre și pustii.
Cu nări adînci și-ntr-o ureche
Sub coama ta fără pereche
Vai, niciodată n-o să vii.

Ci voi rămîne veșnic moale
În spatele unei amiezi
Cînd melcii fac bule papale.
Pe tine, de la bot la șale,
Fluturii sta-vor în grămezi...

BALADĂ

Eu, Îngerul jongler Emil Brumaru,
De Dumnezeu zvirlit ca zarul
Unui amurg pe-acest pământ,
Cad, șase-nouă, între sinii
Ce-i țin pios în palma mîinii
Și le sărut ȕuguiul sfînt.

Nu-i fluture să îmi despoaie
De rouă sufletul, nici ploaie,
Pungi pline cu parfum solid
Să îmi dizolve, în ibrice
Electrice și inamice,
Iubirea ce în ele-o-nchid.

Pieptarul tăbăcit cu ambră
Mă apără de viața tandră.
Citesc, spre-a nu muri, Villon.
Căpșuna-mi lecuiește guta
Și te ador în absoluta
Pîlnie grea de gramofon,

Eu, Îngerul jongler Emil Brumaru,
De Dumnezeu zvirlit ca zarul
Unui amurg pe-acest pământ,
Cînd, șase-nouă, între sinii
Ce-i țin pios în palma mîinii,
Cad și le pup ȕuguiul sfînt.

CHIUITURĂ

Mi-am pus rouă la rever,
Pantaloni de ofițer
Cu vipușcă
Bleu ce mușcă
Sufletul de muierușcă,
Și șapca
De fluturi dulci
Luați cu hapca
De pe blugi
Cu prispă, de văduvă
Curentată-n măduvă
Lingă putina de varză,
Arz-o visu-n somn s-o arză!,
Și ciorapii din pieleț
De uger de bivoliță:
Purtătoru-i gingaș-criță.

Căci eu sînt serafu-n care
Tristețea a prins lin floare,
Cine o miroase-o dată
Moare
Crăcănată!

SCRISOARE

Lui Radu Petrescu

În fundul acelei provincii
jucam pînă-n zori biliard
cu marele-artist Leonard
o da Vinci.

Pe urmă, tablouri vivante
făceam, printre fluturi, lejer,
cu palidul Alighier
i Dante.

Și-n cești distilam sîni mai rari ca
IDEEA (ce risc îngeresc!)
alături de tristul Francesc
o Petrarca.

BALADA PIRATULUI NEGRU

Îmi era la haină gaica
De argint și beam vîrtos
Numai romuri de Jamaica
Din sticle cu gîtul gros.

Căci eram Piratul Negru,
Făr-un ochi și făr-o mîină,
Dar cu sufletul integru,
Necotrobăit de rîmă.

Cel vestit de orologii
Prin bățai adînci de pleoape,
De cădeau din bărci toți dogii
La Veneția, pe ape.

Precum Kidd, setos de sînge
Și comori, pe mări în spume,
C-o ghiulea putînd înfrînge
Orșice ambarcațiune.

Și ne-nvins decît de sinii
Mamei Vampe de pe-un bric,
Rozbombați deasupra cîrmii,
În Oceanul Pacific!

NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALICI

fluturile
de
dulap
cu
parfum
de
crin
în
cap
zboară
peste
o
femeie
ce
capotul
și-l
descheie
ca
să
i
se
vadă
țița
cu
ochi
mari

se
uită
mîja

CORESPONDENȚĂ

Ne vom trimite plicuri din ce în ce mai mari,
La început cît numai o petală,
Apoi cît frunza crudului arțar,
Pe urmă, oh, cît tine-n pielea goală!

Poștașii vor înnebuni pe rînd
De ce li se întîmplă seara-n tolbe
Cînd timbrele-s în flăcări și cîntînd
Scrisorile-și spun dulci-ni-le vorbe.

Dar nici c-o să ne pese, ci mereu
O să ne scriem alintat și proaspăt
Pînă ce-n mila-i, bunul Dumnezeu
Se va-ndura, iubito, să-ți fiu oaspăt!

CÎNTEC NAIV

De sub o fragedă batistă
Un mosorel cu ață tristă
A murmurat fragil și bleau:
"Ce mai încoace și-ncoló,
Viața este dată s-o
Trăim ca-n parcuri de Watteau!"

SONET

C-un deditel în vârful ghetei și
Cravata-namorată de-o șopîrlă,
Prin bura dimineții voi veni
Sinii naivi să ți-i trezesc c-o sfîrlă

Din chichineața lor de organdi
Ca-n viață plini de zel să se azvîrlă
Și să-i apăs cu degetul: bi-bi!!,
În timp ce printre ei, oh, Doamne, gîrlă

Vor curge sărutările în jos
Făcînd bulboane lii lingă buric;
Și-atunci, deodată palid și sfios,

Voi scoate-un flutur cald din buzunar
Și-acolo unde el va sta un pic
Vom trage linioară de hotar...

CÎNTEC NAIV

Noi bem plictisiți vitrion
Și crude infuzii de ceai

Și-avem la manșete buton
Obraznic de rouă corai
Și mari pălării cu aripi
Plutind ba pe flori, ba pe cap.
Noi suntem nostalgicii tipi
Ținând lingă porți de dulap
De unde ne-așteaptă-n balcon
Moi cărnuri frumoase dar, vai!,

Noi bem plictisiți vitrion
Și crude infuzii de ceai.

NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALÎCI

nimfa
și
cu
faunul
vor
să-ți
fure
scaunul
faunul
și
nimfa
vor
să-ți
sugă
limfa
bum
bum
și-o
sticluță
cu
parfum

BOCET DE ADULT

Duce-m-aş, tot duce-m-aş
Să pasc troscot pe imaş
Cu boii şi vacile
Că-mi pierdui noroacele
Şi nu pot să-mi mai mîngîi,
C-un flutur la căpătii,
Sufletul dintii.

Nici mai am motan la scară
În livrea gri de nucşoară,
Nici găleată la fîntînă
Ce prindea în zori smîntînă
De rouă, la îndemînă,
Nici gard proaspăt, nici porţiţă
Să-mi facă din clanţă fiţe
Fel de fel
Cu clinchet de clopoţel.

De aceea plîng şi-ţi spun
(Căţăra-m-aş în căpşun!):
Copilă cu blugişori,
Vino-n drum
Să te sugrum
De talie ca pe flori
Şi dă-mi gura
Şi dă-mi totul

Ca faimoasa Nastasie,
Precum scrie
Dostoievski-n "Idiotul"!

SONET

Mi-am cheltuit pitacii de-a valma pe sonete
Cum fluturii-și dau praful aripilor pe mâini
Nevrednice. Ajunge! Sufletul meu, ți-e sete
Din nou roua-n tăpșane de lobodă să-ngîni?
Îți place iarăși bruma topită-ncet pe case
Loaiale-n care sînul femeilor e sfînt?
Hai să luăm o lungă vacanță de mătase
Cu păpădii suflate de-obraji rotunzi în vînt,
Să ne încînte raza căzută-n magazie
Pe-un vraf de ziare rupte ca pe un tron de crai
Și să-mbrăcăm poteca-n lăptuci căci o să vie,
Sunînd din cești, spre seară, dulapul cel bălai
Să-și povestească viața cu falnice urcușuri
În IDEAL și aspre căderi de sare-n plușuri.

CÎNTEC NAIV

Pe sinii tăi înalți aeru-i tare.
Mult mai profund respir în preajma lor
Și totuși vreau, iubito, să cobor,
Becisnicul de mine, la picioare!

Oh, șoldul tău de carne, adormit,
Gol ca un crin, împurpurîndu-mi nimbul,
Cum să m-abțin să nu-l sărut în schimbul
Sinilor albi cu fruntea-n infinit?!

**DINTR-O SCORBURĂ DE MORCOV
(1998)**

DEODATĂ

Deodată-n aer se înalță un pahar
Și nici o mână de femeie nu-i să-l țină,
Și-atunci paharul de cristal se-nclină
Și-ncet dintr-însul se prelinge-o mână
Cu degetele retezate...

TAMARETĂ

Dacă lui Lou vaginu-i cînta Apollinaire,
Tamáriuşka, eu ție ce aş putea să-ți cînt?
Piersica-nchisă-n flăcări de rouă și piper
Păzită de un înger cu lancea tremurînd?

Trifoi-frăguț cu patru petale de amor
Pluşate de-o femeie nostalgică și şuie?
O, lasă-mă să-ți mîngîi cu gura un picior
Pînă acolo unde piciorul geamăn suie.

Și apără-mi cu trupul tău gol ca-n iarmaroc
Sufletul trist și viața topită-n dulci păcate.
Și dă-mi ca pe-o icoană cărnoasă, să mă rog,
Curul birfit zburdalnic de coapsele-ți surate.

O sută de ani de război
Amarnic începe-ntre noi.
Voi fi invizibil și trist.
Vei crede că nici nu exist.
Ci eu, din strategii cel mai fin,
Vampir prins de verzii tăi sîni
Cu ghearele-aripei înfipite în sfircuri
Voi suge dulceața din smîrcuri
Încît o să cazi lată-n pat
Și chiar o să mugi
Cu fermoarul stricat
La blugi!

DESCÂNTEC

Melcă, melcă,
Codobelcă,
Scoate țite boierești
Și umblă pîn' mă-ntîlnești
Să bem votci rusești.

Melcă, melcă,
Codobelcă,
Scoate craci
De zahăr,
Să-i desfaci
Pe niște saci
Într-un tren regimentar
Unde eu sînt albgardist,
Ofițer
Din gubernii de piper
Ce joacă sub gloanțe whist.

Melcă, melcă,
Codobelcă,
Scoate limbă
Și ți-o plimbă
Milostivă,
Mov, liturgică, perlată
De salivă,
Pe vieața mea stricată
O dată ca niciodată.

Melcă, melcă,
Codobelcă,
Scoate sufletul din tine
Și mi-l dă fără rușine,
Cu mult foc,
Ca-n "La Belle Époque"!

**DARE DE SEAMĂ
SCRISĂ C-O CLAMĂ,
CĂTRE YVONNE DE BURGUNDIA,
UIMIT PE LA SÎNI CE ROTUNDĂ-I EA**

*Motto: "Ca să scrii bine poezie trebuie
să fii asistat..."*

(H.-R. Patapievici)

Poetul ține lin pe suflet
Podul aprins și beciul umed,

Roua cumplită, focul blind,
El stoarce fluturii din vînt,

Prinde cișmele cu miez roz
Asupra faptului apos

Și lîngă gropi adînci de var
Las-un semeț mărgăritar.

Sufletul lui se-nchină-ncet
La Sfînta Sîrmă Violet,

La coropișnițele dragi
Din sticle-n care paiu-ți bagi,

La crăpăturile ce-n zid
Nesăţioase uşi deschid,

La vechile, recile plite
Sub lacrimi calde prăbuşite;

Dînsul se-mbracă-n flenduri moi
Cu largi revere de oloi,

Pe cap îşi pune, pălării,
Verandele portocalii,

Şi se încălţă în parfume
Umblînd pe străzi cu gîndu-n spume

Spre a se pierde-apoi, de viu,
În ceaţa unui nimb trandafiriu...

CÎNTEC NAIV

Pe sîrui tăi dau o para de aur,
Pe şoldul tău dau încă o para,
Pe sufletul închis în lăcăţele
Mi-aş da şi calul meu cu tot cu şea.

Ţi-aş pune pe buric coroana caldă
De buze moi răsfrînte a desfrîu,
În carnea ta cu maluri parfumate
M-aş revărsa zglobiu ca un pîrîu!

DE-AȘ AVEA O SUMĂ FABULOASĂ

De-aș avea o sumă fabuloasă
I-aș lua iubitei blugi feerici,
De-ar ieși toți popii din biserici,
Lăsînd nunți, botezuri, parastase,

Ca s-o vadă-alene cum se plimbă-n
Ținte și tigheluri, suflecată.
Ci atunci, pocnînd blazat din limbă,
Eu i-aș cere blugii să și-i scoată,

De-ar cădea trăsniți pe loc toți popii
Și-ar țîșni buluc din ziduri sfinți
Bijbiîndu-i trupul ca miopii,
Oh, pînă la pierderile mînții!

CONFESIUNILE UNUI BĂUTOR DE CEAI (I)

(Interpretează Ion Hamlet Caramitru)

Tu ai ceva vrăjitoresc.
Ceainicul alb, ceaiul prea negru
Pe care facu-mi-l și dregu-l
Cristalizează-n cești, integru
Încît în loc să-l beau, ca blezul
Încep să scriu cum îngeri cresc

Și între aripi duc un fruct
Prin aerul nerăbdător
De a-mi sări în ajutor
Cu geana să-l despici ușor
Și cu lumina ochilor
Miezul să-l pipăi ne-nterupt.

Și dintr-o dată simt c-orbesc!
Oh, ling-un simbur, pe mătasă,
Trupul tău este!, îmi apasă
Pupila, greu, mustind de-amiază,
Nelegiuit trup de mireasmă
Cu șolduri ce-mi îngăduiesc...

FOAIE NEAGRĂ

Foaie neagră Dostoievski,
Hai să ne-nfundăm pe Nevski
Prospekt într-o crîsmă veche,
Să-ți torn lacrimi în ureche
Și să fim prieteni scumpi
Și să ne pupăm pe bumbi.

Rochie cu franjuri mov,
Mi-e urît și mi-e Cehov.
Tu ești, eu nu exist,
Trece-trece trenul mixt
Ce ne vine dimpotrivă
Cu locomotivă...

Simt că-ncepe iar deruta,
Eu îmi beau prin baruri suta,
Tu în turnuri stai ca muta,
Fă, crăpa-ți-ar pergamuta
Din bikini
În craci lungi și orfelini...

UN DISTIH CU IZ ETERN PENTRU MAIA MORGENSTERN

Ápollinaire mi-a spus: "Cînd Maia
Trece prin ploaie, ia foc ploaia!"

CÎNTEC NAIV

Ți-e trupul scos din muzici
De flaute subțiri
De-aceea de popoul
Tău singură te mîri

Că ți-i atît de mare
Și-atît de despîcat
Cînd iese lin din rochii
Pe-o margine de pat

Și de rușine-obrajii
Și fesele-ți se fac
Mai roșii decît floarea
Cea roșie de mac...

CHIUITURĂ

Dacă vrei să umbli goală
la-mă-n garda personală
Să te apăr, trist, cu flinta
Pe unde-i mai crează mînta
Și onoarea, cu cosorul,
Pe unde-i mai roș bujorul.

De din deal și pînă-n vale
Voi purta două pistoale
Pentru fesele matale
Ca să nu le piște
Niște
Mangafale.

De din vale pînă-n deal,
Te-oi sui, mîndro, pe cal,
Drept în fața mea,
În șea,
Cu picioarele așa:
Kitsch!
Lua-le-aș la toți mucii-n bici!

Iar lîngă Mitropolie
Te-oi da jos cu gingășie
Să mă-nchin, lin, și să plîng
În buricul tău adînc...

BOCET DE ADULT

Pentru cracii tăi de mirt
De trei zile beau în birt
Numai spirt
Și-aștept să-i scobori din rai,
Delicați și ditamai,
În ciorapi cu jartiere,
Potcovioară la pantof,
Cine-i vede-o dată pierе,
Of!

Să-i aduci
Și să mă-njugi
La dînșii pînă-mi distrugi
Sufletul meu blînd ca boul
Care-ți rumegă furoul,
Sufletul meu zvelt ca renul
Care-ți ia-n coarne sutienul,
Sufletu-mi crud ca coioșii
Care-ți clănțăne chiloșii
Gingași, de sub malacof,
Of!

DINTR-O SCORBURĂ DE MORCOV (I)

(Recită fratele lui Robison Crusoe)

Ți-e atît de flămînd duhul
Parfumat din carne,
De ți-a mers în lume buhul
Că aștepți
Cu sînii drepți
Și coapsele curbe-n
Urbe
Dumnezeu să te răstoarne
Pe-o foiță de scriptură
Să-i dai mură
Coaptă-n gură,
Actoriță!

CÎNTICEL

(Interpretează Maia Morgenstern)

Spune-mi drept, ce chiloți ai,
Bleu-jandarm sau galben-pai,
Cînd treci gingașă-n tramvai
Pe la margine de rai?

C-am înnebunit cu toți
Să-ți vedem un pic chiloți,
Sînd de-o săptămînă-n stăți
Cu gîtul pe șina roții!

BOCET DE ADULT

Îmi tot trece, îmi tot trece
Prin față un flutur rece
Și cînd număr am iar zece
Degete la mîni
Și iar șapte
Zile-n săptămîni
Deșarte...

SCRISOARE

(Arhivele detectivului Arthur)

Cu trei cafele mari și-o votcă mică
Ce aş putea să-ți scriu, la o adică,
O, Leonid Dimov, în clipa scurtă
Cînd toți halesc în jur ciorbă de burtă
În putred-viermănoasa "Cireșică"?

Privesc pierdut cum saltă vrăbiuța
Umflată pe cimentul gri și-s huța
Nostalgic huța dus de-un country dulce
Șoptit de-un cow-boy ce și el se duce
Pierzîndu-i-se-n praful copt căruța.

În timp ce-ntr-un saloon vechi decăzuta
Prințesă bielorusă stă ca muta
Și-așteaptă și își scuipe lin plămînii
Deși la fel de albgardiști i-s sînii
Și-n cracii infiniți la fel reduta.

Căci dînsul va găsi precis comoara!
Harta secretă are-un semn cu gheara
Făcut de crîncenul Crac-De-Furnică.
O, Leonid Dimov, m-apucă seara
În putred-viermănoasa "Cireșică"
Și-ncepe,-ncet-ncet, să-mi fie frică...

BOCET DE ADULT

Azi-i luni, mîine e marți,
De lacrimi ochii mi-s spartți
Și de-abia mai pot umbla
Cu gîndul sub fusta ta
Cea neagră, de catifea,
Care mă distruge lent
Și dulce ca-n Orient.

Azi-i marți, mîine e miercuri,
Să-ți simt trupul cum ți-l strecuri
Ca prin ciur, în pat, ți-aș da
Mărgele, motani, halva,
Calul meu cu tot cu șea,
Și viața, și opera
Subțirico!

Azi-i miercuri, mîine-i joi,
Fă-mă, Doamne, kil de-oloi
Să mă toarne-ntr-o salată
Fragedă, cu frunza lată,
Oana Pellea,
Înmuia-i-aș toate celea.

Azi-i joi, mîine e vineri,
Lasă-mă, fără rețineri,
Să-ți scot izmănușele,
Sărutu-ți mînușele,

Ca să-ți văd iar soarele,
Sărutu-ți picioarele
Cu razele-n cârlionți
Și-apoi să mă-mpușc c-un glonț:
Piuuuuuuuuu.....
Pe lume să nu mai fiu...

RAVAGIILE ALCOOLISMULUI (DEZINTOXICĂRILE LUI JULIEN OSPITALIERUL)

Către Ilie Constantin

O nimfă frumoasă coz
Iubea tristă-un chiparos.

Însă chiparosul, trist,
Iubea dulce-un ametist.

Însă ametistul, dulce,
Iubea leneș trei lăptuce.

Însă lăptucile, leneș
Iubeau pe Curcanul Peneș.

Însă, vai, Peneș Curcanul
Își iubea numai motanul.

Și-astfel toți cei mai de sus
Făceau cu alcool abuz
În insula Santa Cruz:
Blues!!!

VIAȚA ȘI MOARTEA REPARATEI

(Piesă-n părți)

Regia: Alexandru Dabija

1. *Apariția Reparatei*

Bucătăria părea infinită...

Melci răscopți pluteau în rîntășuri brodate pe plită,
Se auzeau gemete dulci în piulițele vechi de piper
Și-nvins, într-un colț, aproape de geam, valsa un cuier
Somnoros.

Nimeni nu bănuia ce o să-nceapă.

Căci deodată, lingă bulbul acela de ceapă,

A apărut în caleașcă de sos,

Cu buzele groase și buricul adînc,

C-o poșetă de mușama la obînc

Și trei sîni cît găleata,

Ronțăind sévigné șocolata,

Reparata!

2. *Dulapul îndrăgostit*

Într-o zi, aproape de seară,

Reparata a văzut un dulap prin aer cum zboară.

Ceșcuțele lui cădeau transparente și tandre,

Luminînd ca niște moi plicandre.

Apoi s-a făcut întuneric. Tocmai luase un borcan de dulceață

Să și-l toarne pe sîni scoși din capot,

Când dulapul i-a zis cu o voce aleasă:
"Te iubesc, nu mai pot,
Vreau să te ung cu budincă
De mere pe carne." Fiindcă
I s-a făcut frică, Reparata s-a dezbrăcat.
Dulapul n-a mai zburat.

3. Portocala de după-amiază

Într-o altă după-amiază, fără să-i pese,
Cu un steguleț verde-pal înfipt între dalbele-i fese,
Reparata stătea plină de grație și melancolie
Întinsă pe-o masă din sufragerie.
Era cald. Afară gândacii se îmbătau cu sirop de urină
Străvezie de iapă. Părînd că suspină
Lumina trecea prin butelii de-oloi și oțet.
Orologiul bătu ora patru încet...
Atunci, cu baston cu măciulie de suris,
Cu mănuși de antilopă și cravată de batist,
A ieșit din garderobă un domn trist
Și loial.
S-a apropiat de masă cu o nesfîrșită sfială
Și rostogolind pe pielea ei goală
O portocală rotundă,
Ea a simțit cum dragostea, acest
sentiment minunat, o inundă!!

4. O crimă perfectă

În camera plină de fluturi în care se joacă popice
Reparata lăsase veșmintele albe să-i pice
Pe jos, unde dorm sub podele vampirii bătrîni,
Și rămasă doar c-o dantelă albastră-ntre primii doi sîni,

Frivolă și imobilă,
Așteaptă să fie lovită de bilă.
O, am luat bila cea mai frumoasă, de diamant,
Și-am zvîrlit-o, visător și galant,
Spre trupul ei cald.
Bila a fost un timp de parfum, apoi de smarald,
De regret, și la urmă, moale și grea ca un fruct,
În coapsa ei dansul naiv și-a-ntrerupt.
Reparata murise... Mi-am șters fericit
Amprente de pe bilă, acum de amurg, și-am fugit...

Cortina

PAISPREZECE VERSURI MACRE

E-o toacă sfintă-n mersul tău pe tocuri
Lungi de pantof, ce-mi oblojește rana.
Cînd pîn' l-asfalt ți-ajunge, laic, geana,
Îmi cresc în suflet fluturi smocuri-smocuri.
Pătrunzi cu sinii aeru-ntre raze,
Le dai deoparte. Soarele-i ars aprig,
În cer, de trupul ce ne vizitează
Lin pe pămînt. Despici clipa amarnic
Cu șoldurile. Sfîrcuri sparg parfume:
Ziduri căzînd în franj de păpădie.
Orice mișcare face-n juru-ți spume.
Să te pupăm deja e-o datorie-n
    Pios pelerinaj spre roua părții
    Dulce de carne-n care tu ne hărțui.

SCRISU-AM, FIIND MAHMUR,
FĂRĂ BEC LA ABAJUR
(Bocește fratele lui Robinson Crusoe)

Mladă Madă,
Vin' și adă,
Trupul tău precum o spadă,
Cu sînii mari și de pluș
De o parte și de alta
De tăiuș.
Și mai adă,
Mladă Madă,
Ceea ce-i și stuf și baltă
Dulce
Între craci lungi, de m-aș duce
Ca pe-un drum, pe ei, o viață
Să ajung, spre dimineață
Cînd mi-e frig,
La rozvinățul cîrlig,
Sufletul să mi-l atîrn:
Zbîrrn!!!

SONETUL CAVALERULUI DISTRUS FIINDC-A MÎNCAT HARBUIZ DUPĂ HARBUIZ

Degeaba înhami melcii la caleașcă
Și crinul, vizitiu, îl sui pe capră
Iar eu mă-nfund în perini, fraged-fleașcă
De lenea ce-o dospesc. Iubita-mi aspră
Nu mă primește în crivat. Zăvozii-s
Lăsați să-mi hămăiască-n văzul lumii
Rușinea. La tichie, ca nerozii,
Port clopoței și mintea,-n fine funii
De zăpăceală, clipocește-n crieri.
Par vază de cristal plină de huște.
Rămîn să-i fac doar hărți și lungi descrieri
De buze, sîni și șold. Apoi în cuște
De-a binelea voi fi închis, nebunul
Ce nu i-a mirosit măcar săpunul
Ce-i lingușea faimoasele picioare.
Și-n fine,-o să mor, bleg, de-o bubă mare!!

Lîngă dalbul tău picior,
 Unde se îngeamănă
 Fărdelege cu cellalt
 Și-s strînși fluturi ciopor
 Coborîți lin din înalt,
 Surioară, cheamă-mă.

Căci de cînd nu ne-am văzut,
 De genele ochilor uzi
 Mi-atîrn lacrimi de doi puzi,
 C-au trecut și-au tot trecut
 Printre flori mari de bostan
 Căruțe grele cu an
 Și-mi simt sufletul în mine
 Ca mațul de becașine
 De subțire.

Pupa-ți-aș în amintire,
 Într-un antresol,
 Sub capot, pe trupul gol,
 Să-mi mîntui viața nătîngă,
 Coapsa stîngă,
 Și să-mi fac mîntea-nțeleaptă,
 Coapsa dreaptă...

BALADA TRISTULUI MARCHIZ SCRISĂ CU RÎME PE OGLINZI

Marchizul va intra la ora cinci
Și cu nojițele de la opinci,
Muiate în parfüm de-opoponax,
O să te gîtuie.
Căci viața-i vax
Pentru o zgîtie.

De clanță
Va agăța cea mai nostalgică balanță
Pe-un talger o s-așeze sînul
Tău drept tăiat cu foarfeca,
Pe cellalt crinul
Alb ca Antarctica.

Și-n orice parte-o să se-ncline
Va rîde sacru:
Buzele negre, limba verde, dinți cu creste fine
Și în fiacru
O să plece murmurîndu-și "în zadar o rogi: «Consacră-mi
Creștetul cu-ale lui gînduri...»", pe cînd ea-i cu cracii-n lacrimi!

DESPRE CE MAI ȘTIU MOTANII (I)

(La torcofon, etern, Peștilă)

Noi știm că există fîntîni
Cu buze umflate și moi

Și-n perii păianjeni bătrîni,
Și-un hău nesfîrșit în butoi
Și bile de apă ce vor
Pe-ascuns să ne intre-n urechi,
Mereu ne-așîn calea, în zori,
Melci putrezi și rîme străvechi,
Și-n uși ne așteaptă jîțîni
Și sticle-ascuțite-n gunoi.

Noi știm că există fîntîni
Cu buze umflate și moi.

Ochii care nu se văd
Se uită unii la alții
Fără ști, ca printr-un vâl
Coborât lin din înalții
Nouri cruzi în formă de
Coapse pentru dragoste...

TAMAREȚĂ

Aveai gene-atît de lungi
Că puteai,
Cînd te-aplecai
Peste margini de fîntînă,
Ca să-mi fie la-ndemîină,
Cu ele apa s-ajungi,
Zină!

BOCET DE ADULT

Doamne, de-aş putea uita
Că-mi stă moartea undeva,
Pe o treaptă, lâng-o uşă
Mov, c-o clanţă cu mănăşă,
Şi-mi surîde şi m-aşteaptă
Cu jobenu-n mîna dreaptă
Şi-un crin rău în mîna stîngă,
Crin ce nu ştie să plîngă,
Ci doar să miroase tare...
Şi lacom a depărtare...

EPISTOLĂ REÎNTREGITĂ

(*Arhivele detectivului Arthur*)

O, Leonid Dimov, e seară
Și trec femei cu trupuri lungi
Ca niște viespii uriașe
Pe care nu poți să le-alungi
Cu mîna leneșă din mînte,
Femei cu sîni licențioși,
Umflați cu pompa lui Dumitru
Pîn' la absurd în plușuri roș,
Femei ce ne-ar lăsa-n burice,
Plutind pe pîntec, să murim,
Fără mîncare, fără apă,
Cum pe corăbii Gordon Pym,
Halucinînd vechi etichete
Pe butoiașele cu spirt;
O, Leonid Dimov, e seară
Și eu beau singur într-un birt,
Lovit în piept de minutare,
Și vreau să fiu din nou copil
Ce-n după-amiezi adînci complotă
Să sfarme fluturi cu trotil,
Și mîngîie-n bucătărie,
Cu sufletul, un primus vechi,
Terorizat de urechelniți
Ce-i intră noaptea în urechi,
Și se ascunde-n dosul casei
Spre-a suge-n voie rîme roz;

O, Leonid Dimov, e seară
Și nu mai știu să scriu frumos...

CONFESIUNILE UNUI BĂUTOR DE CEAI (II)

(Interpretează Ion Hamlet Caramitru)

Mi-ai dăruit un ceainic cu lăntişor de-argint
Şi-acum stau lingă plită şi nu-ndrăznesc să-l pun
Pe flăcări. Ceaiul negru din care-o să-mi adun
Cuvintele... Năuce vor iriza-n minciuni,
Dar eu nu pot de astăzi să mint nici cît-un crin.

Ci dacă-mpingi cu sînii pe pagini de talmud
Arome sfătuite să-mi mîngiie păcatul
Că-n loc să fierb esenţe aştern în pripă patul
Şi pernele le năruie obraznic şi de-a latul
Spre-a ne foi-n mătăsurii ca viermii-n foi de dud,

Nu mă certa, femeia mea blind nelegiuită,
Cu ochii. Uite, Shakespeare topeşte-n largi coperti
Un anotimp sfielnic. Şi coapsele să-ţi ierţi
Cînd în amurguri pline de mari castani inerţi
Strecoară lin prin ele vieaţa-mi ca prin sită...

CÎNTEC NAIV

(Interpretează Valeria Seciu)

M-ai înșelat c-o portocală!

Și tu și ea, în pielea goală,
Erați în camera impură
Cînd v-am surprins gură în gură,
Deasupra dînsa și alături
Veșmintele-i, coji printre pături,
Mai transpirau dorinți din pori
Naintea marei dezmierdări
Cu tot dichisul și alaiul.

Apoi m-ai înșelat cu ceaiul!

**ALT DISTIH CU IZ ETERN
PENTRU MAIA MORGENSTERN**

Şade Maia pe răzor
Şi citeşte Kirkegaard!

DESPRE CE MAI ȘTIU MOTANII (II)

(La torcofon, etern, Peștilă)

Noi știm într-o carte un burg
Cu îngeri dedați la posmagi

Prin care fiacrele curg
Purtîndu-i ca-n flaute largi,
Feriți de amiezele tari,
Și-n suflet suavi purtători
De fluturi și lapte de var,
Și-alături de dînșii cu flori
Ce-i sug, pofticioase-n amurg
Încît sînt mereu tot mai vagi.

Noi știm, într-o carte, un burg
Cu îngeri dedați la posmagi.

SONETUL DE PE INSULĂ

*(Recită, fără rețineri,
Canibalul Vineri)*

Ce coif viclean de păr ai, Doamne-Doamne!
Întoarce-ți fața. Vreau să-ți văd un pic
Ochii prelinși. Amurgurile-n ham ne
Poartă-n orașu-n formă de ibric.
Ne-om risipi pe străzi cu firme calde
De-amiază coborită pîn' la glezne.
Ajută-mă, cișmea! Aici e-un mal de
Pansele mustăcioase. Nu mi-e lesne,
Enorm ca boul, cip-cirip să rag
Alături de doi craci lungi de mătase
Cînd rochia ta fragedă miroase
A pătrunjel fiert dulce. C-un briceag
Voi scrie-n ganguri laice pereții-n
Povești moi tăvălite-n *Patul Vieții!*

BOCET TERMINAT ÎN BLESTEM

(Interpretează Horațiu Mălăele)

Iartă-mă că într-o zi
Oi muri și n-oi mai scri
C-un deget muiat în țuică,
Pentru sufletul tău, puică,
Pe-o tejghea
La expresul Jijia.

O să-ți pară ție rău,
Copila lui Dumnezeu?

O să chemi taxiul
Și-o să pui șoferul
Să mă sune cu bi-bi-ul
Cît mai abitir,
Pîn'ce-o să se-ndure cerul,
Subsuoară cu sicriul,
Să mă-ntorc din cimitir?

Dacă da,
Nu uita:
Îngerii fac apa grea,
Cărmida-i catifea,
Eu te pup pe dumneata
Într-un loc
Cu iz și foc:
Țoc,
Țoc!

Dacă nu;
Du-te, paște și fă muuuuu
De-a lungul Bahluiulu,
Fleac ce ești;
Fi-ți-ar curu-n dulci calești
Tras
De pe-acu'
La parastas...

Sînt mare băutor de ceai.
Viața-mi ticsită de esențe
Nu mai suportă nici un rai
Unde nu-s sîni și indecențe
Mov precum florile de scai.

Zmeura albă o strivesc,
Disprețuind-o, între buze
Anume pentru c-o doresc
Ceilalți. Pictez scene obtuze
Pe paravanul chinezesc.

Și-orice minciună-mi pare-un fleac
Iar adevăru-mi face greață.
Cînd coapsele lin își desfac
Fecioarele spre dimineață,
Boțesc cu tocul roua-n prag.

Și-apoi în văzul lumii port
Masca de fleț direct pe față.
Oh, dragostea e un efort!
Și-s și frumos și-s și scîrbos
Ca fluturile Cap-de-Mort
Căzut în veșnicul tău sos...

YVONNE DE BOURGOGNE

(Irmios cu folos)

Mi-e dor de-un fluture moliiu,
Să treacă puntea peste riu,
Fără zăbală, fără friu,
Să-ți intre-n bluză pîn' la briu,
Unde-l oprește cingătoarea,
Și, beat de sînii în sudoarea
Lor picurată-n sfîrc, s-adoarmă
Ne-nvins de-a șoldurilor larmă
În după-amiaza ce ne sfarmă
C-un zid de cărămidă calmă,
Lin, viețile-ntr-un brustur viu,
Mi-e dor de-un fluture moliiu.

DINTR-O SCORBURĂ DE MORCOV (II)
(Recită fratele lui Robinson Crusoe)

Cînd treci cu laleaua-n blugi
Ești frumoasă la fermoar
Și miroși a guguștiuci
De se fac străzile dulci
Și-i mărar
La heruvi în subsuoară,
Și-un flutur cît o ghitară
Te-așteaptă-ahtiat să-l scuturi
De polen ca de tărițe,
Între fițe,
Surioară.

DACĂ VERLAINE..

Dacă Verlaine pilea absint
E că Parisul nu ştia
Că într-un târg, ling-o tejghea
De asfodel, iubita mea
Topeşte-n ceaiuri trupu-i sfînt
Ca să i-l sorb cît încă sînt,
Tocindu-mi, pîn'la catifea
Aripele pe-acest pămînt...
Et patapi... et patapa...

DESPRE UN FLAUT ȘI NIȘTE OGLINZI
(Bocește fatele lui Robinson Crusoe)

Sufletul îmi era flaut.
Flautul s-a rupt.
Nu mai am de ce să-i caut
Trupul fin și supt

De gurile groase-n buze,
Cu lacrima-n colț.
Oglinzile storc, confuze,
Din aer crini morți

Și-i trec de cealaltă parte-n
Păduri de mărar,
Unde cad razele, sparte,
În ei ca-n pahar.

DIN PERIODICE

AMURGUL EVULUI MEDIU (I)

Yvonne Burgundia-i departe
Miroase-a praf trezit de ploaie
Bătrînul Dosto-mi dă din carte
Sfaturi ce sufletu-mi înmoaie
Cu tine să n-o fac de oaie
Yvonne Burgundia-i departe

Yvonne Burgundia-mi asmute
Inima-n spaț spume-s castanii
Jucînd fin leapșa-ntre cucute
Crinii și îngerii-mi spun du-te
Să-i pipăi coapsele și anii
Yvonne Burgundia m-asmute

Yvonne Burgundia-i aievey
Pe hărți ținînd în ținte Franțe
În van mi-e somnul în van veghea
Roua feroce-ți roade stevea
Treptele turnul bolta clanța
Yvonne Burgundia-i aievey

Yvonne Burgundia-i în perne
Motani dumineci orologii
Vai ne despart mlaștini eterne

Calești mor pîlpîe lanterne
Cocliți de-amor trec inorogii
Yvonne Burgundia-i în perne

Singur, mai singur decît o lingură uitată-n sertare, mai singur decît pătrunjelul pus la uscat. Și iată!, osînda din pivniți începe: gîndaci sufocați de nisip, verze-ucise în putini, laptele cald prins murind sub smîntîni, dantelele doamnei paianjen scoase la licitație!!

Mi-am amintit de tărișă, de raiul din șanțuri, de-amiază, mi-am amintit de o piatră frumoasă, de-o scară urcînd spre-un adînc leuștean, de păcura scursă pe linia moartă, de tenebrosul magiun. Glob de mărar — luxură a melcilor!

Sufletele noastre erau putred de bogate-n delicii. Le țineam ca pe niște obiecte de porțelan, unul altuia, în mîini. Beam din ele licorile trupului, veșnic puternici, tandri pînă la cruzime.

Trandafir intim, albastru, al necugetării, crin descheiat, arpacașuri catifelate; legume cu pleoapele umflate privesc din dorinți. Asfințeam printre razele tale subțiri...

1) O, cât de mult aş fi vrut să trăiesc în vremurile acelea odihnitoare când se credea că singele stă nemişcat ca o mlaştină în trupul nostru obscur. 2) Logodeam două fire de iarbă, pecetluiam căsătorii înrourate-n burlanele caselor vechi, iubeam doar flori lacome şi animale gălăgioase; totul creştea ca pentru a întâmpina o fiinţă de cristal, neponegrită de lumină. 3) Nicăieri n-am gustat cu o mai aprigă patimă ca aici, în miezul unui crin de scînduri, AERUL! 4) Numai sfărîmînd în degete un melc uscat sau o păstaie umedă îţi poţi da seama de consistenţa tristeţii. 5) Din ceasul ei cu parfumuri clandestine — drept capace: valvele unei scoici perliere! — se insinua în mansarde aroma orei cincii. 6) O viespe lungă, pusă pe o capră de tăiat lemne, împărţită în mici butuci aurii cu o beschie bine ascuţită. Fragmentele se stivuiesc, în amurg, lîngă un zid de cărămidă. Mai tîrziu vom despica fiecare bucată în parte cu o secure străpezită în agrişe. Cu mânuşi pînă la coate, sub pelerine de paie scumpe, vom duce braţe uriaşe alături de sobele reci şi pustii. Înainte de a aprinde focul să păstrăm un moment de jenă...

1) Fructe uriașe cu scaune-n ele (dar nu stătea nimeni!) se clătinau pe covoare, apăsau ferestrele largi, le spărgeau — oh!, trecătorii uciși! Sini glorioși, fără stăpîni, somnolau pe paturi greoaie. Un pahar plin cu stofă suna înfundat. Tremuram: pe masă, în trăsurică de-amurg, trecea Yvonne de Burgundia. 2) Trenuri trebuiau să sosească. Pe peron ceferiști, elefanți și eleve mincau portocale cu griș. Și-un dulap lăcuit: ce regrete în sertare, ce surîs în minere! Destinul mi se scurgea prin burlane de tablă, în bălii, la colțul caselor mov. 3) O, șanțuri obscure: purgatorii cu ierburi și melci, fragede spaime, protoiereii de mîluri în brusturi străvechi! Rîmele moi mureau în cutii de chibrituri, poduri răscoapte-aveau miezuri gustoase de lemn. Un heruv-mormoloc mă păzea lîngă ușile vaste de-oloi. 4) Săli de așteptare cu miros adînc de harbuz! Iar în spatele gării cetatea plușată a poștei, hîrdaie de leandri, cherestelele sacre! Uneori, în lumina ciudată a tufelor de chimion, filateliștii lipeau timbre pe fecioarele locului. 5) În dosul magaziei de cărămizi — cui să-i pese? — trăia un șez-long. Era viața lui. Ploaia pătrunsă în pinzele-n dungi, soarele ascuns în cuiele mari! Cădeau mere ovale, cu viermi! Cărțile necitite, umflate de rouă, roase pe-ncetul de-omizi... Nici un gînd... Cîte tristeți într-o singură vară!!

RANCHIUNA UNEI NOPTI DE VARĂ

O, va veni o vreme cînd o să trec pe stradă, aplaudat de-o șleahță de Doamne dulci, superb și indolent în droșcă, prinț gras de mascaradă ținîndu-și mina-n plușuri și mestecînd zăpadă în timp ce-n țeasta-i caldă fluturi bezmetici fierb. Și-atunci c-un deget leneș te-oi cere din mulțime să te-mpletești pe roata cupolei ca un lujer, Tu!, cea pe care-odată o răs fătam în rime, cerșită pe mătăsuri fără să știe nime. Și vulgu-n piața rondă va izbucni în mugeri! Ci ridicîndu-ți roba, pe fesele splendide c-o micșunea voi bate însemnu-mi de Poet!! Apoi voi sta-ntr-o rîină și piersici voi deschide și, savurînd alene grețosele omide, voi porunci surgiul să mîie mai încet. Vei fi atît de tristă și blînd nedumerită de rînjetul ce-mi joacă pe-obraz, c-o să mă rogi, îngenunchînd în pulberi, cu tîmpla la copită, să te ascult. Degeaba! Sînt domn ce se irită și-ți îmbrîncește trupul, în silă, la buldogi! Căci sufletul de-o lună ne-nduplecat și mort e. Baston de trestioară voi învîrta mereu, rîzînd de-acest spectacol ce n-o să-l mai suporte nici consulii cetății, nici sclavii din excorte. Și nasul ți-l va rupe prepelicarul meu!!

LOGODNICA SECRETĂ A LUI JULIEN OSPITALIERUL

Seara, după ce chem la culcare canarii cu-acordeonul
meu cel cu o sută optzeci de bași,
Îmi scot cu găleata cămașa păstrată-n fîntînă
Și îmi îmbrac pantalonii de doc de-un albastru gingaș,
Și apoi ies în prag și-opresc trenul de marfă făcîndu-i
nostalgic din mîină.

Locomotiva cu claxon și vapori e atît de înaltă!
O, înainte de-a mă urca într-o frînă plină cu melci
și căței orfelini,
Îngenunchez lîngă linia-ngustă și caldă și mă închin;
Și astfel începe marea călătorie de dragoste pînă la
ultima haltă.

Căci — nimeni nu știe — acolo m-așteaptă rotundă-n sertaru-i
cu miros de mosc,
Visînd doar la mine, în timp ce-n registrele vechi
clipocește lumina,
Cea mai sfioasă și tristă ștampilă din cîte cunosc.
Iar numele ei de logodnică neprihănită e Adelfina...

EPISTOLĂ DIN REZERVAȚIA NATURALĂ DE ÎNGERI

Sufletul meu, și tu știi, e un zădarnic motan siamez
Care se uită la tine, când te dezbraci, în Burgundia!,
cu ochii adânci,
Și te așteaptă-ndelung să termini pe pereți cai vernil să visezi
Ca să te-apuci, pofticioasă și crudă, potîrnichile dulci
și fazanii prăjiți să-i măninci.

Atunci el se scoală și vine molatec alături de tine,
Toarce atît de viclean, la picioarele-ți aprige-n șolduri,
și de muzical,
Ghearele-i sînt infundate în preșuri cu o atît de naivă asprime,
Încît îl ridici și-l așezi (plictisită de turnuri, de trape,
de fluturi mecanici și crini cleptomani) între sinii medievale.

Și îl îndopi cu fondante spirtoase pînă ce dînsul,
Cu blana lui sacră plină de laice izuri adoarme, și-l vezi
Cum lenevind se transformă-ntr-un înger și, deodată,
te înăbușă plînsul.
Sufletul meu, și tu știi, a fost un zădarnic motan siamez.

Deasupra nesimțirii vom flecări-ntr-un colț, vom pipăi popoul fecioarelor cu moț, vom scărpină burlane, vom bate cu ciuperca în buci de domnișoare, vom prinde fluturi berci, vom lua cu lingurița caimacul de pe zei, vom linguși în paturi mari șolduri de femei, vom alinta pubere, galanți ca-n almanah, vom zice, punând mâna pe servitoare: ah!, vom duela sarcastici pentru onoarea lor: a baligelor sfinte și-a bălărilor, vom pune pe foițe rupte de crin tutunul, vom număra extatici pîn'la o sută unul, vom sfișia embleme cu lobode în tiv, vom înțelege vaca în mod intuitiv, vom zgîria-n pereții closetelor sonete, vom călări păianjeni cu ochii în fațete, vom face dulci provizii de-amurg în geamantane, ne vom juca de-a "cu-cu!" prin frîne de vagoane, vom bea cu disperare, spre-a ni se-nchide rana, vermut ce-a luat medalii de argint la Lubliana, iar bibliografia completă de parfumuri vom studia-o-n șanturi, în magazii, pe drumuri, vom trîndăvi în troace printre purcei de plumb, o!, fiecare vorbă vom încheia-o-n bumb, vom lipăi cu talpa murdară prin smîntîni, vom sta chiar în ulcioare vreo două săptămîni uitîndu-ne afară la cei ce se agită, în timp cîntre chișleaguri e-o lene infinită, vom frămînta-n lighene cel mai subțire chîț, vom răsuci lumina rîzînd la nesfîrșit, ne vom strîmba-n cristale, vom sparge becuri vechi cu filament de Wolfram, vom duce la urechi ceasornice de masă ce huruiesc suav din roți și roticele, mirîndu-ne grozav, pătrunși de importanță, ne vom răsfrînge buza ochînd din mers dovlecii docili cu archebuza, vom răguși lalele cerîndu-le să cînte, vom provoca serafii fără buric la trînte, (iar dacă-i vom învinge o să le

facem trei burice în loc de unul, umplute cu mujdei!), vom bate-n garduri cuie flogistice de fier, vom depista gîngăanii, sub guler, plini de fler...

Vom coborî în pivniți la morcovii ce zac în fragede nisipuri mai bine de un veac, ne vom topi în iederi pe ziduri de balcon, vom leșina în pîlnii adînci de gramofon, vom dizolva limacșii cu sare, vom trișa cu trefle de răcoare și rigi de catifea, vom cumpăra volume din care nu citim, vom duce lungi discuții cu Domnul Gordon Pym, vom descărca pe rampe baloturi de finet, vom fistici-n dulapuri lămîi fără corset, vom trece melci de spaimă pe lame de briceag, vom naviga în bălii, vom picoti în prag, lin gîngurind ca pruncii, nemaiștiind o iotă, vom auzi cartofii în cratiți cum complotă, și-n după-amiezi de toamnă, virili, vom face-abuz cu galben de caisă, cu roșu de harbuz, cu verde de lucernă și mov de glob lucios, blind ocrotiți de-aripe plăpîndului Eros, vom gelui legume cu sufletul, gîngași, ne-om îngropa în bucle mărunte de talaș, halucinați vom suge din ciucuri de perdele licori necunoscute, îmbătătoare, grele, și în sufrageria ermetică și goală o să ne curgă sînge din nas de oboseală, vom delira prin casă cînd pernele fac gheb, vom prinde-n pudrieră bînd pudră de efeb, vom avansa elastici spre lucrurile-n sine cu mantii în fireturi și jambiere fine, vom distila pe unghii cele mai roze limfe, vom scrie cataloage de fauni și de nimfe, vom despica cișmele, miezuri de-odaie caldă, în căni ascunși, vedea-vom smarald iubind smaraldă, cum trombe de miresme din preș bat furioase tavanurile scunde, cum ingeri de mătase lipesc prișnițe calde pe umede oglinzi, ca strugurii, feerici, ne-om agăța de grinzi, vom mirosi în taină sticlute de parfum cu inima în piepturi trambînd sonor bumbum!!, vom încerca delicii cu-agrafe rău famate în părul de la

ceafă de heruvimi purtate, din papiote așa ne va chema subtilă,
vom merge-n poezie cu o Loco-mobilă!!!!!!!!!!!!!!

CĂTRE SUPREMA SERVITOARE

(Imn omiric)

O, servitoare, dulce servitoare din îngereasca mea copilărie, îți miroseam cu lăcomie fusta plină de purici în bucătărie și-ți căutam chiloții sub saltele ca să le sorb cerescul lor parfum, cu nara dilatată, cu ochii umezi, cu inima făcând trans-barabum! Sutienul tău mototolit și acru, ham pentru țița grea de arpacaș, îl sărutam, mi-l potriveam cu cîrpe în magazii obscure de la lași. O, servitoare, dulce servitoare, cînd adormeau în terfe și sudori, m-apropiam de tine cu sfială să-ți văd coapsele moi cu floci și pori. Aveai mamela bleagă cît ceaunul și la mijloc cu sfîrcul urduros. Ți le-am zărit pe geam într-o amiază cînd să le speli într-un lighean le-ai scos. Oh, părul gras cu rădăcina tare, dat la culcare cu petrol lampant, înfierbînta în el orice agrafă. Iar curul tău gigantic și vibrant, cu bucle cum pernele și roșii, purtat în rochii leoarcă de lături, ți-l arătai, pe putini aplecată, punînd cu-nțelepciune murături!!!

Acolo șezum și plinsem. În taverna "*La Glanda Lacrimală*". Fiecare pe ale lui. Eu boceam mosorelele fără ață, cuiele ruginite, castanele scorjite-n buzunare, plumbuiera din clasa a treia, șuruburile abandonate-n ungherele magaziiilor paradite, pompele de flit, acele de patefon tocite, scriitorii citiți și răscitiți, samovarele-n ruină, dulapurile devastate, crivatul cel bine strunjit, lancea de frasin, fîntinile rotunde, prima erecție (O, într-o vizită, la Belcești, la o doamnă profesoară, O!), ura veșnic îndulcită, fiartă pe plite patrupede: cercuri, porțițe, grătar, cenușă... *Poetul la masa de lucru* transcrise, drept urmare, în fumul gros, verzui, de luminare cu flacăra limbii slobodă, două elegii: 1. Cafeaua de cicoare-mi dă avînt să mai privesc femei cu craci-n vînt și să fumez trabuci de zece ruble bînd căni de apă simplă și votci duble. Dar lipicioase-n miez clipele-s calpe în după-amiaza vieții mele albe și sînt sătul de plictiseala blindă ce rufele pe sîrme lungi le zvîntă în curți înguste, lîngă roșii case, la gemuri, pentru muște moi, cu plase. Și-aștept să soarbă ploaia din cutii de pești motanii sub hulu-bării și să se pișe leneșă-ntre crini *Iubita Ideală* din vecini. Căci n-am nici chef, nici frișcă să mă fut în căutarea timpului pierdut... 2. Tu care-mi cîinți de la magnetofon "*Hello*", în dimineața asta-i joi... Trec chelnerițe... Trage-n buze moi, țigara fină, sonda cu sifon, o copilandră-punk-omida-albastră. Îngeri își bagă-n ziduri o aripă. Vai, unde e neprihănirea noastră: parfum greoi ce fluturi-i constipă? Și unde-i sufletul prelins din noi ca păcura din osii de vagon? Tu care-mi cîinți de la magnetofon "*Hello*", în dimineața asta-i joi...

PATRU RONDELURI VECI PENTRU DIMOVI

(Din "Ședințele de la raion")

1. Sînt fericit Dimov, sînt fericit, rondelurile tale-mi plac ca roua pudrind în zori bombatul infinit. Doar țițele fetițelor de-a noua au frăgezimea lor de fruct oprit. Oh!, le diger precum un șarpe boa! Sînt fericit, Dimov, sînt fericit, rondelurile tale-mi plac ca roua. Deci în bufetul "Zimbrul" stau topit în timp ce-afară cu mîgală plou-a femeie cu trecutul țiit într-un ciorap. Îmi vine să strig: O-U-A! Sînt fericit, Dimov, sînt fericit!! 2. Un imn sfios și trist va fi rondelul pentru Marina. Ea e mama noastră, a celor ce-și păstrează sufletele de mari și mici onirici într-o glastră, și-n cîrlionții ce-i suspină mielul, și-n balega de fluture, albastră. Un imn sfios și trist va fi rondelul pentru Marina. Ea e mama noastră ce cu blindețe ne arată țelul de dincolo de frageda fereastră sub care putrezește pătrunjelul și-n rouă-mbobocește-o brună astră cînd imn sfios și trist este rondelul. 3. Acum voi bea mastică. Poate Ile, cînd o să crească, mă va face: Bou! Azi îi aduc un melc de zece kile de șocolată și i-l torn cadou. Oh!, sufletul meu pur din nou vernul e ca chiloțeei pe un roz popou. Acum voi bea mastică. Poate Ile, cînd o să crească, mă va face: Bou! Marina o să-i dea atunci pastile ca să slăbească. Eu, timid erou, o să mă lupt cu fluturi și cu bile și-o să dansez cel mai viclean tangou, bînd încă o mastică. Poate Ile... 4. Sînt chelnerițe blonde printre șprîțe. "Doriți ceva?", ne-ntreabă. Noi dorim să se desfac-aprinse la bluzițe și sînii lor cu bumbuleu infim și iz de leuștean și romanțe să ni-i cedeze dulce să-i iubim. Sînt chelnerițe blonde printre șprîțe. "Doriți ceva?", ne-ntreabă. Noi dorim!

Și discutînd cu ele gogorițe și bazaconii, după kilul prim, le-aplaudăm cînd fac din șolduri fițe și cu delicatețe le ciupim pe chelnerițele de printre șprițe...

RUGĂCIUNE LAICĂ

Ferește-mi viața de globul zburdalnic de păpădie,
Să nu-mi lovească tîmpla, feroce. Pe cîmpia cu mușuroaie
de cîrțiță, sporește-mi răbdarea; rîmele trec.
Dă-mi crinul cel mai subțire și tare, să-mi fie
Sprijinul nărilor larg desfăcute, fremătînd a călătorie spre
soarele galben și sec.

Și nu mă băga în rouă ca într-o preacurată, rotundă ispită.
Aș lua-o, pătimaș, în palme și-aș duce-o la mine acasă
Ca s-o prăjesc, sfîrîitoare, de vie, pe plită,
Și s-o mănînc, pofticios, în sosuri gătite cu leuștean și mătasă.

Și iartă-mi greșeala de-a pipăi, pe ghizdul fîntîinii,
Ciuturii, lemnul umflat de răcoare-n dorința prăbușirii
ei către apă.
Mai lasă-mi putere o zi, și încă o zi, în degetele lungi ale mîinii,
Cînd dovezii de pe pămînt și fructele grele, în aerul crud,
cu spor înțeapă,

Seva fișnită împrôșcîndu-ți fața, sîinii și șoldul,
Iubită Ideală, ce-mi stăpînești, c-osîrdie, bucătăria,
dormitorul, cămara, beciul și, iluminată, podul!

POVESTEA UNEI MICI PLIMBĂRI ȘI-A UNEI MARI DEZVIRGINĂRI!

Ne vom plimba-ntr-o brișcă dublă,
Eu bun și gras, tu rea și suplă.

Și vom opri la mii de baruri,
Tu bînd zaharuri, eu amaruri

C-un strat de spini pe dedeasupra
Lichidului ce-mi umple cupa.

Și cînd o să ne facem flească
Schimba-vom brișca pe-o calească

Ce-o să ne ducă, ducă, ducă,
Eu pleoapa-n ticuri, tu năucă,

Din zori de ziuă pînă-n seară,
Prin păpădii, tu-ncă fecioară

Pentru o clipă, numai una,
Căci iată-ne striviți de luna

Miezului nopții în crivatul
În care eu ți-am fost bărbatul

Și-ți mai privesc sîinii, rărunchii,
În timp ce sîngele ți se retrage lin din unghii...

Apollinaire e iar cu noi
Sîrui tăi goi fac găuri dulci
În aerul în care-ți culci
Fesele dese și papi bulci
Gidili căței de usturoi

Pahar de sticlă franțuzesc
Umplut cu bale slave ochi
Mi-e sufletul eu te iubesc
Tu mă iubești scoate din rochi
Marele crin împărătesc

Și-ajută-mă să-l sui în pat
Stau în parfumul tău ca-n casă
Miroase a mărar uscat
Bila de fildes pe mătase
Bea opiu c-un bătrîn pirat

Ce are fragedul nărav
De-a clipoci clipa-n lulea
Viața-i străvechiul baobab
Cu scorbura plesnită-n stea
Și-n curcubeie Lou gemi slab

Și-Apollinaire e iar cu noi
Sîrui tăi goi fac găuri dulci

În aerul în care-ți culci
Fesele dese și papi bulci
Gîdili căței de usturoi

*Motto: Sînt mai bogat decît mă crezi:
Deîn acțiunile canalului Suez!*

Îmi șterg de cizme spada. Am tăiat,
Voios, cincizecișisapte de cocoși
Și-am uns cu sînge-ntregul meu palat.
Ci-ndeosebi patul cu ciucuri groși.

Și-am așîțat cu goarna fină-n glas
Fluturii răi, cărarea să-ți devore.
Căci te aștept. Privesc iuni la ceas
Cum limbile ling fragedele ore.

Și bucuros de sîinii ce-mi aduci,
Frîng sec, sub plăpumi, razele-n cer arse
Și-nmoui cu mîna cocoloșii dulci
De aer, visînd gureșele-ți coapse!!

ELEGIE

Apollinaire, Apollinaire,
Unde te-ai dus, de ce te-ai dus?
Ca tine fluturi mai presus
Nu-s pe-al tristeții mele cer.

Sciai lui Lou așa frumos,
Făceați atâtea nebunii,
Acum din tine-i doar un os,
Din ea doar rîme străvezii.

Apollinaire, Apollinaire,
Nu trebuia, nu trebuia
De pe pămînt să pleci cu ea,
Oh, fără voi mă simt stingher,
Apollinaire, Apollinaire.

Apollinaire, de ce-ai plecat?
Apollinaire, unde te-ai dus?
Mi-e sufletul întunecat
Cum este cerul în apus.

Apollinaire, tu trebuia
Cu Lou de-a pururi să trăiești
Goi pușcă-ntinși pe-o canapea
Ca într-o apă doi dulci pești.

Oh, Doamne, cît mă simt de trist.
Apollinaire, coboară lin
Într-o caleașcă de-ametist
Trasă de-o lebădă și-un crin.

Taie lumina c-un cuțit
Felii și unge-ne-o cu rouă.
Apollinaire, de ce-ai fugit?
Vai, cît de trist mă simt cînd plouă.

Apollinaire, Apollinaire,
Unde te-ai dus, de ce te-ai dus?
Ca tine fluturi mai presus
Nu-s pe-al tristeții mele cer,
Apollinaire, Apollinaire...

SUBMARINUL EROTIC

(La contrabas, nostalgic, Johnny Răducanu)

Adu-ți aminte ziua religioasă-n care,
În submarinul nostru portocaliu închis,
Pluteam hai-hui și pacinici sub case și trotuare
În vechi canale pline de fluturi și crini triști.

Deasupra-ne orașul se zgâlțâia-n tramvaie
Și forfoteau prin ziduri țevele lungi de fier.
O bilă grea de fildeș rostogoleai, bălaie
Dar brună-n miezul coapsei spumoase de plăceri.

Victorioși, când steagul l-am arborat — prosopul
Perlat de roua crudă-a-nceputului de vis —,
O, vie-ne în urmă și focul și potopul,
În fleaja ta ureche de nimfă lin ți-am zis.

Și-ai priceput căpșuna că-ți este ferecată,
Ca într-un cufăr trainic, c-o mie de peceți
De gura ce-ți topise în ceară deodată
Cu-amiaza și-nserarea întâiei dimineți.

BERBANȚI, ÎNC-O LECTURĂ!

De-aș avea o sumă fabuloasă
Aș plăti toți fluturii din lume
Cu crini gheață, aerul să-l coase
Într-o mie și-unul de volume.

Să citesc pe brînci zorile crețe,
Bîlciurile-amiezii, mari amurguri
Despicate pe tarabe-n piețe
De femei cu testemele tulburi.

Noaptea s-o răsfaț filă cu filă,
Să-i gust coapsa-n literele-i coapte
Precum motănescul meu Peștilă
Pupă-ntre smîntîni trupuri de lapte.

Curcubeul să-l înmoi în rouă
Ca pe-o piine-n sos vrăjit de chimen
De-ar pocni nu-n șapte ci în nouă
Zdrențe mătăsoase orice himen

Ezoteric (cine, cui ce-i pasă
Că-n găoci de pluș fierb melcii-n spume?).
De-aș avea o sumă fabuloasă
Aș momi toți fluturii din lume...

Motto: Românce s-a născut actriță

Nuielușă de alun,
Ce să-ți spun să te îmbun?
Să-ți dau whisky cu magiun,
Leafa-ntreagă să-mi consum
Ca dementul, pe-un furou,
Pentru dalbul tău popou?

Surioară, surioară,
Face-m-aș mai către seară
Pernă grea
De catifea,
Să stai în genunchi pe ea,
Și pervaz la geamuri late
Să te sprijini și în coate
Ca să-ți fie mai comod
Într-un fel și într-un mod.

Corabie cu piper,
Prin ce vrajă, ce mister,
Mi-a intrat în inimă
Țița ta cea minimă
De-am rămas trăsniț și fix
Ca Hristos pe crucifix

Cu glezna și mîna-n cuie —
Cuișoare de duduie?

Gîndurile-mi sînt în spini
Delicați și foarte fini,
Ochiu-i plîns, gura mi-e arsă.
Cînd o să-mi surîzi întoarsă
Din coapse, de la porțiță
Fragedă, de dormitor,
Încleiată de amor,
Actoriță?

HAMBARUL LUI MOLL FLANDERS

(Country)

Pentru Abicia

În insulele Caroline
Britanice e-atît de bine.
Acolo pe un yacht ușor
Trăia piratul Ciung-Șchiop-Chior,
C-o caciatrice pe obraz,
Ce bea din sticlele de lampă
Fitilele cu tot cu gaz
Și o iubea pe Marea Vampă
Care și dînsa era clampă
Căci altfel viața n-are haz!

În insulele Caroline
Britanice e-atît de bine.
Bretelele la pantaloni
Sînt din halva și bulion
Și nasturii de la prohab
S-au abolit iar orice damă
Își prinde-n modul cel mai grav
Oh, chica coapselor c-o clamă
Și-ncepe către amurg să geamă
Stînd leneșă sub baobab!!

În insulele Caroline
Britanice e-atît de bine.
Haleală-i cît poți ca să bagi
În tine și te-absorb dulci vagi-
Ne desfăcute a plictis.
Post-coitum de-abia mai sufli.
Cad nuci de cocos în abis.
Fecioarele nu au pantufli,
Fesele cern, sînii li-s dubli.

Și astfel viața e un vis!!!

PERPETUUM MOBILE

(Descoperirile lui Julien Ospitalierul)

Domnului Andrei Pleșu

Gazda bate nucile, suit pe o palidă scară
Sprijinită de casa
În care eu, bucuros și montaigne, stau la masa
Înaltă și-n după amiaza amară
Scriu:
Gazda bate nucile, suit pe o palidă scară
Sprijinită de casa
În care eu, bucuros și montaigne, stau la masa
Înaltă și-n după amiaza amară
Scriu:
Gazda bate nucile, suit pe o palidă scară
Sprijinită de casa
În care eu, bucuros și montaigne, stau la masa
Înaltă și-n după amiaza amară
Scriu...

CARTE POȘTALĂ (1978)

O, mult iubite Domnule
Radu Petrescu,
Să prețuim elevele
(Sinii le cresc cu

Repeziciune-n ore de
Dirigenție)
Și să uităm că viața e
O porcărie,

Vă roag-adînc Brumaru E-
Mil care-acuma
Nu-i, vai!, decît un înger ce
Sărută bruma.

DESCÂNTEC SCRIS PENTRU YVONNE C-UN AC TOCIT DE PATEFON

*Să se-nghită
De trei ori
Rouă clocotită-n
Zori
La flacără de comori.*

La rădăcina unui brustur
Am adormit. Flori grele-n ciuturi,
C-un iz ce minților dau lustru,
Mă oblojeau. Ciucuri de fluturi,
Munți de ciuperci, soarele-n spițe
Mai lipicioase decît firul
Paingului păzeau respirul
Pieptului meu. Zburdau Crăițe
Lăsate-n vînt de Marea Zină.
Izvoarele cloceau pe prunduri
Broaște umplute cu smîntînă.
Mă odihneam. Nu aveam grunji de gînduri,
Ci numai vise risipite-n carne
Ce încercau Burgundia s-o sfarme.

IRMOASE FĂRĂ FOLOASE

*(Scrise de însuși Cristofor Columb,
la pupa Caravelei Niña)*

1. Dac-ai vrea să-i fii o clipă
Fluturelui meu aripă,
Dac-ai vrea să-i fii o ziună
Crinului meu dulce piună
De bătut roua cu-amurgul
Ce-l ține-n tre ziduri burgul,
Dac-ai vrea să-i fii o viață
Sufletului carne creață,
Ți-aș da melcul meu cel mare
Să te ungă pe picioare
Cu talpa lui grea de-o zeamă
Ce duce-n răsfăț, îndeamnă
Și-nfloreste-n zori, femeie,
Lîncedele-mi curcubeie
Sub care cerul se-nclieie.
2. Cristal adînc aveam în față.
Rîvneam spre dînsul și priveam
Cum se întoarce, cu dulceață,
Un șold pe-un pat aliotman.
Era al tău! Urcai, semeață,
Cu sîinii, aerul încins.
Coapsele moale și-au desprins
Împodobirea-n mintea-mi fleată.

O, fructe fragede-n prelins!

Cristal adînc aveam în față.
Și-n el pluteai tu, într-adins.

Femeia mea frumoasă ca scriptura,
Nu-ți cer nici coapsele, nici sînu și nici gura,

Ci sufletul răscopt ca o căpșună
Cu mirosu-nțelept și carnea bună

Și gîndurile moi și-adînci ca mierea
După amiezii, spre-a-mi spori puterea,

Și-ți fac din fluturi pat, din rouă masă,
Nelegiuit de alba mea mireasă,

Și-ți nascocesc din vorbe raiul dulce
În care tinerețea ta să-și culce,

Cînd ziua-ți cade tristă la picioare,
Lacrima grea, strălîmpede și mare.

Verlaine mi-a spus în după-amiaza tristă:
"De ce îți lași femeia ta frumoasă
Închisă-n vis. Un fluture există
Numai o clipă-n vîntul de mătăasă.
Tu uiți mereu că-ntr-un izvor căzută
Căpșuna, de n-o sorbi, lin putrezește
Chiar de-i atinsă doar de-un voal de pește
Portocaliu sau de un bot de ciută.
Fiindcă pe tine-anume te așteaptă.
Nu-ntîrzia, ci-mbracă-te-n veșminte
De in curat și amîndoi, cuminte,
Iubiți-vă cît roua-i înțeleaptă.
Paharul golit laș, pe jumătate,
Rămîne-n veci cu buzele umflate."

Nu-ți cer nimic, vreau numai să existi.

Fii bucuroasă-n roua care sufăr.

Tu nu pricepi că îngerii sînt triști

Dacă ating cu-aripa lor un nufăr,

Nu fiindcă i-ar durea penele moi,

Ci din amărăciunea că în miezul

Florii deschise nu le este crezul;

Ei cred, știi bine, doar în ce va fi apoi!

De-aceea taci și-ascultă-mă cum plîng

Cînd cerurile pătimesc de Crîști

Ce s-au urcat spre soare din adînc.

Nu-ți cer nimic, vreau numai să existi.

Dezamăgirea fleată, de mărgică,

Pentru iubirea noastră-i mult prea mică.

SONETUL DE PE INSULĂ

(Bocește fratele lui Robinson Crusoe)

Ți-am dat iubirea — *flutur* — și ți-am spus:
De-l strîngi se sfarmă, dacă-l lași dispărea
În aer, înălțat precum Isus
Hristos după ce-a mers lin pe izvoare.
Ci tu ți-ai prefăcut trupul supus
Și sfaturile mele cu răbdare,
Muind creionu-n gură ca-ntr-o floare,
Le-ai scris făcînd de litere abuz.
Dar n-a trecut o clipă și-n ușoare
Veșminte largi de in topit te-ai dus.
Iar eu, rămas, privesc acum arare
Cum i se zbat aripile-n apus
    Și nu pot plînge, deși dînsul moare.
    Sînt tot mai pustiit, tot mai ursuz...

1)

Erai atât de frumoasă!
Fringeam pentru tine flori largi
Umplute cu îngeri de-amiază
Ce raze-ndesau în desagi

Spre-a merge cu ele-n amurgul
Zărit printre casele-adânci.
Cu mîna mijlocu-ți stringîndu-l,
Mereu îți șopteam să nu plîngi.

Și sufletul moale, din pieptul
Ascuns în fereli de mătăsă,
În rouă-l topeam pe încetul.
Erai atât de frumoasă!

2)

Mi-ai sosit la ușă ca un înger
Cu aripile ascunse-n suflet
Și-ai șoptit din prag atîtea plîngerî;
Ca să le însemn de-abia mă-ncumet.

Mi-ai vorbit de roua ce-ți lovește
Gleznele cînd treci prin ierburi fine
Și de melcii păcătoși, firește,
Moi suindu-și frageda rușine

De pe pulpe-n raiul strîmt și umed,
Blînd ferit de rochia-n răsfrîngerî.
Mi-ai sosit la ușă ca un înger
Cu aripile ascunse-n suflet.

3)

Nu doream nici o căpătuială
De la trupul tău de carne dulce.
Mi se-nvinețise, de sfială,
Mușchiul verde peste buturuge.

Și-i căzu ciupercii pălăria-n
Balta de sos negru, iar un flutur
Liniștea-ntre raze gălăgia
Soarelui. Priveam ca la-nceputuri

Cum pășești spre mine-n pielea goală
Și cum roua sufletul ți-l zmulge.
Nu doream nici o căpătuială
De la trupul tău de carne dulce.

Bat căpșunele în cuie
Lîngă sîinii tăi răscopți,
Pe sfîrcuri să nu se suie
Să-ți sugă sîngele. Porți

Cu lacăte strîng. Mari șolduri
(Ce ar zăpăci chiar crinii
Lacomii să îi prindă-n bolduri
Lungi cum razele luminii)

Miști. Clipa-i zemos-gălbui,
Cu paingi din pînze storși.
Bat căpșunele în cuie
Lîngă sîinii tăi răscopți.

5)

Sînt prea cuminte azi. Mi-e lene
Să-ți prind călcîile mirene,
Gălbui ca fildeșul de bil
Iard șlefuit de-un melc agil.

De-aceea sorb cești de oloi
Și cast le pun pe sînii moi,
Sătul de crudul tărăboi
Făcut de șoldurile-n toi.

Și mă întind către o clipă
Ce scapă dintre-oglinzi și țipă
Că nu se vede, nu se simte,
Ci doar miroase a veșminte
Spumoase, calde, zmulse-n pripă.

6)

Erai atît de frumoasă!
Cădeau linguri largi de pe masă
Să-ți prindă miresmele sacre
În palma lor grea de argint

Cînd, lin, cu picioarele macre,
Treceai, în dulci tîlcuri de-alint,
Prin îngerii strînși de-o zi deasă
Anume la mine în casă.

Erai atît de frumoasă
C-aproape-ncetam să-ți mai simt
Privirea, ci numai o rouă
Regală. S-o bem pe din două
În scorbura timpului sfînt...

BOCET DE ADULT

Mă culc noaptea-n pături grele,
Mă scol ziua tot sub ele,
Vai de cafelele mele!

Că am devenit lucid
De zăresc omul prin zid
Și-n ceasul de masă vid.

Și am început s-aud
Fluturii mari cum asud
De spaimă-n aerul crud.

Și-n nară-mi vine-un miros
De suflet întors pe dos
În mujdei și cu mult sos.

În schimb piatra-i fără must,
Roua-i zaț, crinul prea-ngust
Și ce gust are alt gust.

Iar când trec la pipăit
Simt o lamă de cuțit
De-aici pîn'la infinit...

CÎNTEC DE IERTARE

Buruiană de argint,
Dac-ai ști ce trist mă simt
Că trebuie să te mint

Că sînt vesel și curat
Ca zidul cel luminat
De-amiaza cu soare lat,

Că-s fraged și străveziu
Ca-n bucata de pîrîu,
Pe-un prund rumen, un fruct viu,

Că-s cu ochiul larg deschis,
La capăt de vis, spre-abis
Și ce văd, îngerii mi-s.

Buruiană de argint,
Dac-ai ști ce trist mă simt
Că trebuie să tă mint...

EPIGRAMĂ AMELIORATĂ (1982)

Nu Carmen de la Ronda, ci de la "Cireșica",
Bătută-n cur de-un scaun cu scîndurele tari
Și-n cap de-un soare moale, mi-a zis: "E o nimica
Să fii poet cînd puța o ai doar atîtică,
Iar tu-i dai șlef, extatic, de gris mărgăritar!"

Mă argintau lin vorbe suflate dulce-n raiul
Unui răsfăț obraznic: o!, vis al Blondei Potci!!
De inimă tristețea mi se-agăța ca scaiul.
Degeaba beam bezmetic, făcînd-o pe nîznaiul,
În suflet plin de mîlul a nu știu cîte votci.

Să-mi întrerup vieța cu fosfor de chibrituri?
Nu, Doamnă dilatată la maximu-n lalea!
Cu fragede injurii ce-mi stau pe limbă-n clituri
O să te-mping, de-a pururi, cu tot cu sîni, în mituri:
Pentru că scriitandrii nu-s niște bla-bla-bla...

SCRISOARE DE DRAGOSTE

Zilele-acelea largi și înalte
Le-am trăit fără tine. Plecasem departe.

Mă strigai pe numele meu de copil:
"Să vedem un salcîm, măcar unul, Emil!"

Nu puteam să-ți răspund, de cît drum ne desparte,
În zilele acelea largi și înalte.

Și mi te-aminteam, și călătoream,
Privind din caleașca albastră, pe geam,

Pădurea, castelul cu turnuri ciudate,
Atît de pustii, de întortocheate.

Iar cînd am ajuns și-am oprit se-nserase.

În salcîm atîrna rochia ta de mătase...

SONETUL DE LA CURTEA DE ARGEȘ (1980)

Pentru L.M.

În Curtea de Argeș la vreme de ploaie
C-o bilă pe masă de fildes gălbuie
Și sufletu-n ținte destinu-n șiroaie
Oh claie de îngeri femeie ce nu e
Decît o mătăasă îți scriu lin prin spații
Ci haru-i aiurea plecat de milenii
Adio zic astăzi amarnicei grații
A copilăriei plictisului lenii
Luxurei ușoare ca puful din perne
Mai pot să-i fiu scribul uzat de dulci vicii
Mi-e viața pierdută în ganguri eterne
Simt zimții grăbiți și vernul ai urzicii
Cum taie sub garduri furnica de vie
Cînd totul vai totul e-o grea bălărie

OH, DÎNSA-I ȘI MIREASĂ ȘI ALTAR

Oh, dînsa-i și mireasă și altar
De carne, uns cu-aromele luminii.
Albeața ei împotmolește crinii
În mil. Privirea-i prinsă-ntr-un cleștar.
Ci-n preajmă-i clipocesc candelile mici,
Plîng îngeri longilini, rîd fluturi groși.
Surparea dulce-a similor voioși
Mustește-n prafuri. Roua-i ca un bici
Căzut pe flori întredeschise iar
Cînd melcilor le scoate din tălpi spinii.
Oh, dînsa-i și mireasă și altar
De carne, uns cu-aromele luminii.
Căci ne dospește viața-n suflet, iată!,
Ca pe-un aluat ce dă peste covată!

IUBITEI CE-ȘI PURTA MEDALIONUL GOL

1. Purtați medalionul gol
Erai iubita mea pe-atunci
Cădeau lumini dulci ca-n nămol
În sălile cît ruște lunci

Și-un înger îți dădea ocol
Cu-aripi topite-n protocol
Să între-ntr-însu-avea porunci
Oh în medalionul gol

Să-ți fie suflet și obol
Ce-n veci nu poți să-l mai arunci
Erai iubita mea pe-atunci
Monoclu eu joben pistol

2. Femeie fără de stăpîn
Cum de-ai trăit cum de-ai putut
Medalionul de la gît
Medalionul dintre sîni

Să-l ții pustiu dintru-nceput
Pînă acum cînd îți îngîn
Cîntecul blînd și amărit
Nu știi că fluturii rămîn

Orbi și pe urmă mor în fîn
De dor de ce n-ai priceput
Că-ți sînt trimis din alt tărîm
Femeie fără de stăpîn

SONET NETERMINAT

Mi-ai spus: "Aici degeaba îți pierzi timpul.
Te du și te sfiește pe hîrtie!"
Și-am început tristețea a-mi descrie,
Cînd cu Septembrie-ncepe anotimpul
Toamnei adînci. Ce va urma de-acuma?
O, de-aș putea pe ceilalți fericiți
Să-i fac și-n jurul meu, deloc grăbiți,
Să steie buni, privind cum crește bruma;
Să li se pară că povestea-i mare
Și că sfîrșitul ei va fi frumos.
Mi-e sufletul parcă din carne scos.
Și locu-n care-a fost încă mă doare.

.....
.....

INVITAȚIE

Pentru Maia Morgenstern

Ești invitata noastră la banchet
Ai grijă să te-mbraci cît mai cochet

Pune-ți pe umeri goală doar un flutur
Ca printre noi trupul prelung să-ți scuturi

De-arome spume-n flăcări îngeri răi
Rujează-ți în bleu buzele bea-ntăi

O cupă de furnici lasă un grier
Să-ți ținie-n buric altul în crier

Căci astăzi este aerul felin
De-aceea îți transmitem printr-un crin

S-ai grijă să te-mbraci doar c-un șiret
Ești invitata noastră la banchet

ELEGIE

Amețită-n aer ca-ntr-un leagăn
Ce te urcă-n toamnă și coboară
Între sini vei strînge un mesteacăn
Ca să-ți placă și ca să te doară

Și-mi vei face moale semn cu mîna
Să te leg de dînsul cu mătase
Prins în funde mari o săptămînă
Sufletul meu sufletul să-ți lase

Să se umple blînd cu frunza vagă-n
Brumele din zori umbra din seară
Amețită-n aer ca-ntr-un leagăn
Ce te urcă-n toamnă și coboară

BLAZONUL LUI JULIEN OSPITALIERUL

*Se dăruie, în interpretarea lui J.O.,
Femeilor pe care le-a iubit o-ho-ho!*

Primește ecusonul meu de mare fraier
Pe-un câmp de-azur șaizecișicinci de boi ferici
Alături de un crin murat în aer
Și-o bilă somnolentă de popici
Plus
Într-un răzor vernil de napi
O nimfă surizînd cu cracii-n sus
Fără ciorapi
Ci doar cu-nrourate jartiere
Ținînd un dirijabil în palmele-i de miere

Interpretează Fatalus

Mi-ai fluturat sutienul pe la nas
Și ai plecat sînii-au rămas un vis

Al sufletului meu de înger gras
Apollinaire lui Lou-i scria precis
Ce locuri dragi topește-n catifea
Cu gura-i grea de crin pios deschis
În amintirea raiului ci-abia
Mă-ncumet eu să-ți pup fusta pe-abis

Mi-ai fluturat sutienul pe la nas
Și ai plecat sînii-au rămas un vis

TAMARETĂ

Ce flutur aspru încep
Să-și frece solzii-aripilor
De ochii-mari. Prin suflet nu
Mai trece moale nici un nor.

Pierdutu-i fragedul nărav
De-a face vrăji dulci c-o nuia.
Parc-am trăi-ntr-un baobab
Plin cu muștar și-oloi: șa va!

Eu număr raze. Goală, tu,
Înfășuri iederi pe mosor.
Ce flutur aspru încep
Să-și frece solzii-aripilor...

1. Dac-ai ști ce dragă-mi ești
Ți-ai da drumul pe ferești
Și-ai veni, caldă,-n picaj,
De te-aș lua de pe pavaj,
Lin,
Ca pe-o floare grea de crin
Și te-aș pune-ntr-un pahar,
Pe o prispă de cleștar,
Nu în apă, ci în lapte
Sau ulei,
Să te pup adînc și rar,
Zi și noapte,
Unde vrei!

2. Ce folos
De popou gros,
Și-ncintare
De sîn mare,
Și-ndoire
De subțire
Talie, pe înserate,
În genunchi și-n coate
Roz,
Și amok
De iz și flocc,
De-și dă duhul, din icoană,
Lîngă candela cea fină,

Pînă și Isus Hristos,
Dacă nu sînt ale mele,
Pe divan sau pe podele,
În lumină!!

JURNAL DE ÎNGER

Sînt stăpînit de soare ca de-un gînd
Înflăcărat. Mi-s umbrele penumbre.

În dup-amiaza veşnic surizînd
Parfumurile nu mai pot să umble,
Ci cad încet, fără destin, din flori,
Ca nişte leşuri de fitile groase.
Melci descărnaţi de patimă şi dor
Se-nchid cu ele-n palidele case
Spre-a le iubi bezmetici pînă cînd
Razele fac în aerul frel tumbe.

Sînt stăpînit de soare ca de-un gînd
Înflăcărat. Mi-s umbrele penumbre...

Țipă sufletul în mine
După mîna ta prelungă.

Doamne, Doamne, nu mai vine
Timpul să-ți întind pe-o dungă
De pat tare trupul moale?
Să-ți desfac veșmîntul dulce?
Curelușa la sandale?
Răstigni-m-aș pe o cruce
Caldă de femeie tristă,
Bate-mi-aș în palme cuie
Laice de ametistă
Amăruie, amăruie,
Și lăsa-mi-aș în rușine
Gîndul coapsele să-ți ungă...

Țipă sufletul în mine
După mîna ta prelungă.

EPISTOLĂ SENTIMENTALĂ

Dacă ai ști ce-adînci și grei mi-s astăzi ochii,
Ți-ai pune cea mai galbenă din rochiu,

Și pardesiul mov ca stînjenele,
Cu blana lui sburlită în tot felul,

Și ciuboșele cu potcoave lucii,
Și am fugi în lume ca năucii...

O, spre-a-ți iubi picioarele, te-aș duce
Într-o odaie doar din turtă dulce,

Cu clanțe moi, din care curge lapte,
Cu lămpi de zahăr, cu dulapuri coapte

Ce le-ai mușca, lăsînd ușor să-ți pice
Veșmintele subțiri printre popice,

Și-n după-amiezi de-Octombrie, cînd plouă,
Ți-aș unge viața pe felii de rouă.

Însă așa, stăm singuri între singuri.
Pe masă sînt cuțite lungi și linguri,

Sobele-s reci, nefericiți motanii.
E-aproape ziua ce desparte anii.

EPISTOLĂ RĂUTĂCIOASĂ (1969)

Tu o să pleci la Weimar și eu o să rămân
Neputincios și singur să sufăr la Dolhasca;
Și-acolo, pe stradele, amantul tău bătrîn
Te va-nvăța germana și-ți va umbla la sîn
Cu mîna lui cea rece și umedă ca broasca!

Cînd vei pricepe oare că eu, Emil, obezul
Ce-ți dăruie romane și-ți scrie poezii,
Te-ar fi făcut să-i afli iubirii chichirezul
Și dezvelindu-ți șoldul am fi intrat în miezul
Celei mai dulci și pline de mofturi tragedii?

Nu mai erai virgină și totuși ce crudelă
Te-ai comportat cu mine, duiosul tău amic.
Ca să-ți ajung la buze, din flori clădit-am schelă
Și ți-am scăldat în lacrimi, dantelă cu dantelă,
Chiloții de-amazoană și portjartierul mic.

Cu stropitori de aur ți-aș fi stropit trotuarul
Pe care dimineața te duci la repetiții
Și ți-aș fi mers în urmă, purtîndu-ți degetarul,
Și poate că o dată, lin depășind hotarul
Furourilor tale, ne-am fi dedat la viții...

Căci mi-ai distrus viața, Cornelia Gheorghiu,
O, actoriță moale de pluș înveninat.

Și sufletu-mi de înger, suavul și zglobiul,
În răi pantofi de damă, cu tocuri ca burghiul,
L-ai ocolit, jenată de-amor, ca pe-un rahat!!!

MICĂ RUGĂCIUNE PENTRU AJUTAT ORBII (1968)

Ia-mă de mînă, Cuchi, ca pe un orb
Și-ajută-mă. Pe masă e o cană;

O, cît de mult aș vrea din ea să sorb
După amiaza asta diafană...
Du-mă încet alături de dulap
S-ating cu degetele lemnul tare,
Poate așa o să ajung să scap
De după-amiaza asta ce mă doare...
Apropie-mă, palidă, de pat.
Nu-ți fie teamă. Vreau, plin de rușine,
Să plîng cu capu-n perne înfundat
După amiaza asta fără fine,
După amiaza asta ca un morb,
După amiaza asta ca o rană.

Ia-mă de mînă, Cuchi, ca pe-un orb
Și-ajută-mă. Pe masă e o cană...

BALADA NEGUSTORULUI DE POSTAVURI

Un vechi negustor de postavuri,
Strigîndu-și, trist, marfa prin praguri

De case cu ușile-nchise,
Trecuse prin țîrg și pierise-n

Amurgul ce-aproape întruna
Din zori se lăsa și cu bruma

De-un metru-apăsînd peste lucruri
Și oamenii storși de buclucuri,

Uimiți că-i chemase în praguri
Un vechi negustor de postavuri,
Cîndva, dus pe alte meleaguri...

Pentru Valeria Seciu

Copil al blindului Soare Apune,
Veneam spre tine ca o rugăciune.

Mă așteptai. Eras femeia dulce
Ce trebuia alături să se culce,

Nu în pământ, ci-n aer, mult deasupra
Crinilor care-și înclinau, grei, cupa

În semn de despărțire și plecare
De lângă mierea albelor izvoare.

Căci hărăzit ți-am fost. Și-anume,
Copil al blindului Soare Apune,
Veneam spre tine ca o rugăciune...

GIUVAER MARE ȘI ALB

Pentru Maia Morgenstern

Giuvaer mare și alb,
Trupul cald ți-l port în suflet

Pînă clipele îmi scad
Și-amurgul se-apeacă, umed,
Fără vînt, ci-n răsufierea
Năruită dinspre îngeri,
Cînd îi bîntuie mirarea
Că-s tociți și n-au răsfrînger
Să-mi mai deie har, chiar putred,
Să-ți scriu rochii, fald cu fald,
Cît creierii mi-o încumet.

Giuvaer mare și alb,
Trupul cald ți-l port în suflet...

CÎNTECUL CEL MAI NAIV

Femeile care m-au înșelat
Atît de dulce au știut s-o facă

Încît aproape c-a-nceput să-mi placă
Nemernicia blindului păcat.

Ba chiar le-ndemn cu fluturi și le cer
Să-mi tăvălească-n praf sufletul moale,

Fără fereți, lacrimi subțiri, ocoale,
Ci giuvaiere le aduc, boier,

Spre-a le lua și pipăi în pat
Cu sîinii și-a le pierde între șale.

Femeile care m-au înșelat
Atît de dulce au știut și-agale...

CÎNTEC DE FÎNȚÎNĂ

De nimic nu-mi pare rău.
Numai că n-am luat fîntîna

Ridicînd-o-n cer cu mîna,
Ca pe-un crin pietros și greu.

Îngerii să-mi afle-n apa
Rece, limpede, verzuie,

Setea istovită-n groapa
Ciuturi ce cade, suie.

Și poate chiar Dumnezeu
Mi-ar gusta-n rai săptămîna.

De nimic nu-mi pare rău.
Numai că n-am zmulș fîntîna

Din pămîntul meu și-al tău,
Să plutească-n nori mereu...

SFAT

Ascultă-mi cuvintele
Șoptite-n amurg.

Dezbracă-ți veșmintele
Cînd luneci prin burg

Cu trupul, corabie
Umflîndu-și în vînt,

Mari, sinii. Abia de e
Un prag pe pămînt

Sub zare. Incintele-n
Praf rîmele-și scurg.

Ascultă-mi cuvintele
Șoptite-n amurg...

CÎNTEC DE NERĂBDARE

Vrăjmașul meu cel dulce erai tu.
Mă așteptai cu subsuori bogate

În iederi, criniști, volburi. Începu
Roua-n buric să clocotească-n roate,
Evaporînd și ingerii și dracii.
Sîmburii fructele mișcau în aer,
Crud vînzoliți, și înălțau copacii
Zvelți, credincioși, umpluți c-un laic vaier
De frunze-n smoc. Nimbat cald, pîntecul
Albea a dor și roditor a toate

Vrăjmașul meu cel dulce erai tu.
Mă așteptai cu șolduri fierte-n lapte...

*Motto: Les nuages coulaient
comme un flux menstruel
(Apollinaire)*

Iubita mea azi are menstruație,
Și-i fragedă și este indispusă
Iar talia-i se tînguie c-o grație
De balerină în exil, oh!, bielorusă.

Căci în parfumul ei e-o-nsingurare
Ce-mi face sufletul trist baltă dulce
De lintiță. Crini albi cu gura mare
Aerul zilei crud or să-l apuce,

Să-l dumice, să-i zdrențuiască-amurgul
Și zorii să-i prelingă-n moi rășine.
Iubita mea topește azi tot burgul
În menstruații tragice și fine.

ÎNGERII MĂ TRAG DE MÎINI

Îngerii mă trag de mîini,
Degetele îmi lungesc,
Străvezii și nefiresc,
Într-o clipă cit în luni

De zile spre sîni ce-ți cresc,
Nu din trup, nu de pe piept,
Ci din cer. Și mă pripesc,
Și n-apuc să mai aștept,

Mă înalț, trec printre bîrni
De tavan dumnezeiesc!
Îngerii mă trag de mîini,
Degetele îmi lungesc...

RUGĂCIUNE LAICĂ

Doamne, nu mă nimici,
Lasă-mi peste trup lumina
Ca pe-o haină de purtat
Pîn-ajung lingă fîntîna

Clipei plină ochi cu apă
Străvezie. Sete-mi este,
Sprijinit de ghizdul tare,
Să primesc blînda ta veste

Că mai pot să-mi tîrîi mîna
Moartă printre fluturi vii.
Doamne, nu mă nimici,
Lasă-mi ca veşmînt lumina...

DULCI DISTIHURI PENTRU PRIETENUL DE TAINĂ

Cel care-mi bagă-n spate un cuțit,
Binevenit fie și fericit!

Și-așa mi se părea trupul prea greu,
Și-așa nu mai știam dacă sînt eu

Sau altul se preface a-mi trăi
Zilele vechi în săptămîna gri.

Binevenit fie și bucuros
Că zac, parc-adormit cu fața-n jos,

Visînd la ce se-ntîmplă pe pămînt.
Întruna-i voi cînta sufletul blind

Aceluia ce-mi bagă un cuțit
În spate. Fie veșnic fericit!

RUGĂCIUNE LAICĂ

Doamne, nu mă părăsi,
la-mi în brațe sufletul,
Pe cărări de rouă du-l,
Să-l calce oricine-ar fi

Dis-de-dimineța zmul
Către-amurg, unde scaieții
Vineți rid cu fața-n sus
Și rănilor-s cît pereții.

Și mai dă-mi un zori de zi,
Poștele să-mi îndestul.
Doamne, nu mă părăsi,
la-mi în brațe sufletul...

CÎNTEC NAIV

Se subțiază raza. Vezi prea bine
Cum mă apropie aerul cald de tine.

Crinul își suie cupa tot mai lată
Spre-a bea dintr-însa, pacinici, înc-o dată.

Roua ne cade-n spate. Uriașă,
Ciuperca pălăria și-o îngroașă

Cînd roata soarelui se-nvîrte-n baltă.
Sîntem, și vechi, și proaspeți, laolaltă.

Căci se subție raza. Vezi prea bine
Cum mă apropie aerul cald de tine...

CÎNTEC

Era spre seară. Mai putea
Să-și ducă sufletul în spate?
Picioarele slăbite-abia
Lipeau pe praf tălpile late.
Dar gleznelor-i vibrau subțiri!
I le-ngrijea roua de cînd,
Printre șerpi, arbori și zefiri,
Carnea și-a rupt și, surîzînd,
În truda și în joaca sa,
A strîns de jos razele sparte.
Era spre seară. Mai putea
Să-și ducă sufletul în spate...

CLIPA CEA SURIZĂTOARE

Se cățărăse, Doamne, peste mine
Verzuia prăbușire de lumină.

Fruntea-mi fierbinte-o nădușise, albă,
O rouă rea în rotunjimea-i calpă.

Și-mi amorțeau picioarele în firgul
Amurgului țepos ca țipirigul.

Ci mai curgeau ceasornice și încă
Îmi da tîrcoale-un înger, să mă strîngă,

Între aripi și să-mi suridă numai
O clipă, cît îi șterg de pe nimb spuma-i...

SCRISOARE

Nichita, Nichita,
Nu-ți mai cerne sita
Sufletului floare
Pentru-acel Brumare
Ce bea-ntr-o Dolhască
Lîng-o veche șină
Tril de rostopască-n
Ceașcă de lumină
Și-ți alintă tandru
Roua de pe praguri...
Unde-i cățelandrul
Dulcilor meleaguri
Ale-adolescenței?
Unde-i trandafirul
Moale, ca să geamă
Cînd destramă firul
Vieților de damă?

Nichita, Nichita,
Lenevesc atîta
Încît mi-e rușine
De furnici și-albine.
Ele cară hrană
Dînselor dau miere.

Face-m-aş o rană
Plină de durere
Pe un melc de aur,
Face-m-aş coclaur
De hălăduire
Întru fericire
Şi-ntru puritate,
Frate, frate, frate...

BOCET DE ADULT

Cînd o să-ți răsar în prag,
Călare pe un melc pag
Cu coarnele-n spume,
Sosit din hăt larga lume?

Și cînd o să-mi scot piciorul
Cu pinten de aur,
Din scăriță, să-ți spun dorul
Și să îți arăt cosorul
Plin de sînge de balaure?

C-am rămas
În plop!
Nici tu rouă, nici tu cvas,
Fără castraveți și scop,
Singurel și-n cap bătut
De-un soare orb, surd și mut
La o margine de vară,
Surioară, surioară...

TAMAREȚĂ

Să-nvățăm latina pînă cînd,
Surîzînd, oh, surîzînd, ah, surîzînd
Vom avea, uimiți, același gînd.

Și atunci, trezită moale-n zori,
O să înțelegi atît de-ușor
Că-s un botanist fermecător

Care, în crivat să nu te zbați
Goală, dintre crinii pipărați,
Coapsele îți zmulge cu nesaț

Și le strînge-n brațe și-n coperti
De atlas nepus încă-n comerț,
În genunchi rugîndu-te să-l ierți

CHIUITURĂ

Ți-ai scos sinii la mezat
Și buricul.
Pe ei sufletul mi-am dat,
Pe el atîticul,
Doar un vîrf de limbă-nfipt
Fierbinte într-însul.
Nimfă de eucalipt
Ce te-apucă plînsul...

BOCET DE ADULT

Doamne, cearcănele mele
Sînt cît roata carului.
De atîta dor și jele
M-am dedat amarului.

Am băut sticla de țuică.
N-am aflat nimica.
Plînge-n streășina mea, puică.
Plînge rîndunica.

Și-am băut și-o vodcă triplă,
Rătăcit sub soare.
Parcă o aud cum țipă
Mișcînd din picioare.

Doamne, cît de trist mă simt
Pe acest pămînt:
Păpădie de argint
Suflată de vînt...

Tamariușka avea orgasme
Fine ca zînele din basme.

O, doar de-i mirosea a zmeu
Simțea că șoldu-i este greu

Iar cînd vedea cîte-un balaur
Î se făceau bulgări de aur

Sîni sub pînza de paing
Pe care fluturii i-o ling.

Și-abia atinsă de zefiri
Ea-i despică-n felii subțiri

Unse, în pofta-i milostivă,
Cu-amor perlat și c-o salivă

Atît de dulce-acrișoară
Că nu știai cum de te-omoară
Mai către-amurg, mai către seară...

BOCET DE ADULT

De mult nu mai fac nimic,
Doar mînînc
Sîngerete cu şoric
Şi-apoi plîng.
Ziua-i rană,
Roua-i vană
În ea făr' nici o cocoană,
Cîrlană baudelairiană,
Fi-ţi-ar cracii lungi şi tari
Ca zgîlţul electricei
Pînă-n creieraşii mei
Agitaţi
Cu mult nesaţ
Şi topiţi
De-un dulce witz
Ca jumara
De-mi pocneşte de iz nara...

POVESTEA BOIERNAȘULUI DE ȚARĂ ȘI A FECIOAREI CU LINDIC ZGLOBIU

Povestea boiernașului de țară
Și a fecioarei cu lindic zglobiu
Am scris-o pe foiță de țigară,
Trîntit în praf, c-o de păianjen gheară,
Muiată-n sînge vesel de scatiu.

Trăia-ntr-un tîrgușor cu coropișniți
Prinse-n țiței sub vechi latrine mari
Un boiernaș ce-și da tihnit prin rîșniți
Tristetea și-și punea pe suflet prișniți
De rouă strecurată prin mărar.

El se trezea în zvon de bibilice,
Jiletca fină, proaspătul nădrag
Le îmbrăca și pe cărări propice,
La păpădii zdrobind și la furnice,
Pînă-n amurg umbla c-un zîmbet vag.

Dar într-o zi primi un plic albastru
În timbre mov, pecetei de miere roz.
Cu briciul boiernașul cel sihastru
Îl despică și-al vieții lui dezastu
Pornitu-s-a precum un basm frumos.

Căci îl chema fecioara-n flori surpată,
Dintr-un ținut cu iz aliotman,
Rugîndu-l iute-n orice are roată
Să vină cît mai este încă fată
La vîrsta ei de șaisprezece ani.

Și boiernașul, luînd bilet la gară,
Călători pe-al liniei fier grav
Și-abia ajuns, oh, grabnica fecioară,
Picioarele își desfăcu, sprintară,
Ca să-i arate himenul suav.

Și, Doamne!, iartă-mi gingașele rime,
Ca un destoinic halebardier
Lindicul dalb sări-n cîrlionțime
De plete lungi ce nu le tunse nime,
Fiindu-i spaimă a-și tocni frizer.

Ci dînsu-ngenunchiat smerit în fața
Altarului bombat pe dinapoi,
Gustă din ceașcă-ntîi adînc dulceața
Și bărbăția lui trecu ca rața
Pe apă printre buzele-i, apoi.

Și fericiți jucatu-s-au deaparte
De lumea rea, rostogoliți pe pat,
Lin desfătîndu-și fiecare parte.
Dar pentru asta un volum aparte,
În pieleță de zmeură legat,

Voi scrie, clătînînd condeie grele,
Și-atunci, o, cetitorule, vei ști
Acele lucruri durdulii și frele
Ce se întîmplă-n zori sub păturele
Între îndrăgostiți serafii.

La o blondă eminesciană

Crăpa-ți-ar curu-n două buci frumoase,
Plezni-ți-ar pizda-n patru buze moi,
Femeie, teleguță de mătase
Cu roțile-nmuiate în oloi.

Și fi-ți-ar mutra-n pușcăria dulce
A părului tău galben, revărsat
Ca niște raze lungi ce vor să-și culce
Blind amintirea soarelui pe-un pat.

Căci mi se rupe-n paișpe de plăcere
Și mi se umflă sufletul de sos,
Cînd pielea ta, prelinsă ca o miere
Din creștet pînă-n tălpi, ți-o ling pios.

INFERNALA COMEDIE (1978)

SONETUL 3

O, vremurile cînd eram ferici!
Timpul curgea ca pișălăul, moale,
În ale zilei de-alabastru oale;
Oh, castronaș, ah pămătuș, uh, brici
Cu care Dînsa își rădea, sub poale,
Împrăștiind prin casă floci unșci,
Buzele moi ca ruște balamale
Și ciucureii creței găurici,
Încît făceam la gură dalbe bale
Și ne băgam în pivniți prin gîrlici
Ca să ne futem dulce fii cu fiici,
Și-apoi c-un degețel plin de fecale
    Să desenăm pe zidurile pale
    Un milion de pule și infiniți lindici!

Ți-s bucele frumoase ca două fenomene
 Cerești ce se întâmplă o dată-ntr-un mileniu,
 Pe hărțile stelare ți le-a-nsemnat alene
 Cu mîna lui buimacă de poște dulci un geniu.
 Și sîinii ți-s ca piscul în nori cînd stai pe spate
 Întinsă în grădina din dosul casei vechi.
 Picioare lungi, în carne de trandafir lucrate,
 Crăcești, semeață nimfă, pînă la șapte leghi!
 Și-n pizda ta se-adună toți fluturii din lume
 Bolnavi să-ți soarbă-n trompe nectarul ce-l secreți,
 Ți-o-mpotmolește roua, ți-o bate-n groase brume
 O toamnă-nnebunită de-albeață pe pereți.
     Ci eu, să te cutremur, îți picur cu ibricul
     Cel falnic de alamă, cu ceai rusesc, lindicul!

SONETUL 13

Dac-ai avea, iubito, același cur bombat
Ce-ți tremura acuma vreo zece ani în urmă
Sub fustă de-o pălmuță, te-aș priponi de pat
Să fii a mea, dar numai a mea, ci nu în turmă.
Și-n iesle de Murano ți-aș da doar chifle moi,
Să ți se facă buca mai plină și mai dulce.
Și-o dată la trei zile și-un kilogram de-oloi,
Ca sînii dup-aceea în căni să ți-i pot mulge.
Și te-aș plimba pe preșuri numai în patru labe
Și-n gură cu zăbală de vechi mărgăritare,
Să se-ntărească mușchii în locurile slabe.
Și, țeșălindu-ți părul tău fin dintre picioare,
    Ți-aș da-ntr-o seară drumul prin camera-ncuiată,
Dac-ai avea, iubito, oh, curul de-altădată.

SONETUL 17

Ți-s bucele crescute frumos cum cozonacii
Lucrați în drojdii bune. Și-s rumenite blînd.
Și pizda ta miroase, cînd îți desfaci lin cracii,
Cadelnișînd cu dînsa smirnele calde-n vînt,
A fir de voinică păstrată-ntr-o scriptură
De-un popă prins cu mîna sub poale la femei.
Saliva ți se-ngroașă ca o smîntînă-n gură,
Căci ai, crestată-n simțuri, cerescul obicei,
Cu buzele răsfrînte, carîmb de cizmă moale,
Bărbaților de-a suga al treilea picior.
Chiloți cu epolete de mareșal la șale
Porți tu pe curu-n lupta atotbiruitor.
    Și-n văile-ți adînce stă gras și copt ca spicul
    De grîu mănos în toamnă, cît vrabia, lindicul!

Ce desfătare, iarăși popou cu locuri dragi,
Lin ridicîndu-ți fusta și sprijinită-n coate
Pe un pervaz, îmi dăruie ca pe o bunătate,
Uitîndu-te afară și mestecînd posmagi.
Și fiindcă ți-e rușine un pic de ce îți fac,
Vorbești cu o vecină ce-ntinde rufe-n curte,
Și-i scrii chiar cu creionul rețete pentru turte,
În timp ce eu cu mîna blînd bucele-ți desfac.
Și-atunci cînd plin de rouă, fără să știu nimica,
Mă bălăcesc în tine ca-n troace dulci moi porci,
Tu rîzi și-i spui vecinei că-i gata mîncărica
De fiert, și din fereastră alene capu-ntorci,
Băgîndu-mi limba-n gură, tot sufletul să-mi sugi.
Și-ți scoți, înfierbîntată, piciorul din papuci.

Gospodăria noastră are boboci de rață
 Și porci ce dorm la umbra dovlecilor în floare.
 Cu noaptea-n cap și-n suflet cu-amor, de dimineață
 Ne-om răsfăța. Sărutu-ți întâi, între picioare,
 Lindicul mic și gîngav și bagu-ți degețelul,
 Pentru-a-ți aduce-aminte la ce-ai să-l folosești,
 În curul alb și mare, pe urmă, oh, tot felul
 De dragi și dulci poziții vom lua-n adînci calești
 Și-un surugiu cu biciul pe cele șase iepe
 Ale simțirii sta-va pîn' om ajunge lin
 La hanu-n care roua să sfîrșie începe
 Pe foi de obligeană și se preface-n vin.
 Și ne-om întoarce iute, căci ne așteaptă treaba,
 Tu să-ți plivești ciorapii, eu să car floci cu roaba!

O, astăzi nu-ți mai trage pe curul dalb chiloții,
 Vreau să-l dezmierd întruna, din zori și pînă-n seară,
 Și dacă găurica va-ncepe să te doară
 De-atît amor ți-oi unge-o, cum osiile roții
 Se ung c-o pană moale de gîscă jidovească
 Muiată în untură albastră de balenă.
 Și-apoi și mai amarnic, zglobii și fără jenă,
 Ne-om giugiuli-n fereastră, ca lumea să privească.
 Și-ncet, încet, pe stradă, cu toții se vor fute,
 Dudui vor sta la cassă cu bucele-n ghișeie,
 Și blonde taxatoare prohave-or să descheie
 La Domnii din tramvai, sugîndu-i cît mai iute
     Pîn' ce coboară-n stații. Și școli întregi de fete
     Își vor freca, la tablă, lîndicele cu crete!!!

SONETUL 42

(Sonetul esențial – elogiul Iubitei Ideale)

Ți-am mirosit căcatul: doar raiul are flori
Atît de parfumate pentru-a-ndulci-n somn sfinții.
Ți l-am gustat: doar roua alcoolică din zori
Învie-n mine astfel de-adînc puterea minții.
Și l-am mîncat: iubito, ce har dumnezeiesc
S-a pogorît asupra-mi în clipa longilină.
Pe urmă chiar pișatul, ca dintr-un crin regesc,
Sorbitu-l-am și-n suflet potop e de lumină.
Sînt Geniu, văd Ideea, aud Celeste lieduri
Și toate-s datorită acelui straniu fast
De floci și buci crăpate cînd, laică, sub ziduri,
Cu fusta-n cap, pe vine, te caci iconoclast!
          Și-apoi, crud universul scoțînd din întuneric,
          Cu-o auroră-n spume fierbinți, te piși feeric!

INEDITE

SONETUL 10

În asuprire blîndă o să te țin de-acum.
Din pat tu nici o clipă n-ai voie să cobori!
O să-ți aduc pahare de apă ca la flori
Și de spălat calupuri chineze de parfum.
Și pile cu zimți trainici și forfecuțe reci
Cu care să-ți faci unghii vestite la picioare,
Și-o rază de lumină subțire ca să-ți freci
Lindicul mic, topindu-i plăcerea dulce-n soare,
Și-adesea ți-oi da-n brațe chiar bărbăția mea
S-o mîngîi lin cu limba ta proaspătă și aspră,
Și uneori, cînd roua apasă-n geamuri, grea,
În zori spuziți de ziuă, vei suferi pedeapsă...

.....

.....

Tamàriuška, sub plăpumi din puf de ibis dă-mi,
 Cu sclifoseli de țață, flocii bogheți de zină.
 Cu limbulița-ți roză tu sufletu-mi afină,
 Tristețea îmi atîrnă în praf ca un țărțăm
 De catifea adusă prin zloată cu rădvanul
 Din Țarigrad. Oh, Doamne, nu-s struguri în comerț
 Mai proaspeți decît ție îți este-n zori curanul
 Îmbrobonat de vise. Și-atunci de ce mă cerți
 Că-l jinduiesc și-l caut ca să-l sărut intim?
 Jucîndu-ne de-a iadul cu draci și cu cazane
 De smoală, mădularul meu hai să-l clocotim
 De viu între aceste dulci buci aliotmane,
 Pîn' n-o să mai rămînă dintr-însul decît numai
 Divina clăbuceală de-amor ce-o face spuma-i!

Cuprins

DULAPUL ÎNDRĂGOSTIT (1980)	5
CÎNTEC	7
GRAMOFON STRICAT ÎNTRE DOUĂ DULAPURI	8
*** (Să azvîrlim poemele în troace)	10
MARȘ	11
HERMAPHRODITUS	12
*** (Poetul ține lin pe suflet)	13
ELEGIE	14
ELOGIUL REPARATEI (I)	15
BULIONUL	16
ELEGIE	17
BAGATELA	18
ELOGIUL REPARATEI (II)	19
ELEGIE	20
ELOGIUL REPARATEI (III)	21
POVESTE	22
REPARATA ȘI PIRATA	23
ELEGIE	24
DEFĂIMAREA REPARATEI (I)	25
BOCET DE ADULT	26
DEFĂIMAREA REPARATEI (II)	27
ELEGIE	28
CÎNTEC DE TOAMNĂ	29
DULAPUL ÎNDRĂGOSTIT	30

RUINA UNUI SAMOVAR (1983)	33
CÎNTEC NAIV	35
*** (Mi-e sufletul împins de rouă)	36
ELEGIE	37
RUGĂCIUNE	38
BOCET DE ADULT	39
CHIUITURĂ	40
SCRISOARE	41
NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALICI	42
DE-AȘ AVEA O SUMĂ FABULOASĂ	43
DRAGOSTE NEMĂRTURISITĂ	45
SONET	46
CÎNTEC NAIV	47
SFAT	48
SCRISOARE	49
BOCET DE ADULT	50
BALADĂ	51
CHIUITURĂ	52
CÎNTEC NAIV	53
CÎNTEC DE PIRAT	54
CÎNTEC NAIV	55
BALADĂ	57
BOCET DE ADULT	58
CÎNTEC NAIV	59
CHIUITURĂ	60
EPIGRAMĂ	61
CÎNTEC NAIV	62
ELEGIE	63
NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALICI	64
CÎNTEC NAIV	65
LAMPĂ	66
VIAȚA, MĂRIREA ȘI DECĂDEREA BUL-BUKULUI DANTELAT	67
CÎNTEC NAIV	68
SONET	69

CÎNTEC NAIV	70
ELOGIU	71
SCRISOARE	73
POLICIER	74
SONET	75
CÎNTEC NAIV	76
BALADĂ	77
CHIUITURĂ	78
SCRISOARE	79
BALADA PIRATULUI NEGRU	80
NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALICI	81
CORRESPONDENȚĂ	83
CÎNTEC NAIV	84
SONET	85
CÎNTEC NAIV	86
NUMĂRĂTOARE PENTRU PUȘTOAICE ȘI BABALICI	87
BOCET DE ADULT	88
SONET	90
CÎNTEC NAIV	91
DINTR-O SCORBURĂ DE MORCOV (1998)	93
DEODATĂ	95
TAMARETĂ	96
JURNAL	97
DESCÎNTEC	98
DARE DE SEAMĂ	100
CÎNTEC NAIV	102
DE-AȘ AVEA O SUMĂ FABULOASĂ	103
CONFESIUNILE UNUI BĂUTOR DE CEAȘI (I)	104
FOAIE NEAGRĂ	105
UN DISTIH CU IZ ETERN PENTRU MALA MORGENSTERN ...	106
CÎNTEC NAIV	107
CHIUITURĂ	108
BOCET DE ADULT	109
DINTR-O SCORBURĂ DE MORCOV (II)	110

CÎNTECEL	111
BOCET DE ADULT	112
SCRISOARE	113
BOCET DE ADULT	114
RAVAGIILE ALCOOLISMULUI (DEZINTOXICĂRILE LUI JULIEN OSPITALIERUL)	116
VIAȚA ȘI MOARTEA REPARATEI	117
PAISPREZECE VERSURI MACRE	120
SCRISU-AM, FIIND MAHMUR, FĂRĂ BEC LA ABAJUR	121
SONETUL CAVALERULUI DISTRUS	122
FIINDC-A MÎNCAT HARBUIZ DUPĂ HARBUIZ	122
* * * (<i>Lîngă dalbul tău picior</i>)	123
BALADA TRISTULUI MARCHIZ SCRISĂ CU RÎME PE OGLINZI	124
DESPRE CE MAI ȘTIU MOTANII (I)	125
* * * (<i>Ochii care nu se văd</i>)	126
TAMARETĂ	127
BOCET DE ADULT	128
EPISTOLĂ REÎNTREGITĂ	129
CONFESIUNILE UNUI BĂUTOR DE CEAÎ (II)	131
CÎNTEC NAIV	132
ALT DISTIH CU IZ ETERN PENTRU MAIA MORGENSTERN	133
DESPRE CE MAI ȘTIU MOTANII (II)	134
SONETUL DE PE INSULĂ	135
BOCET TERMINAT ÎN BLESTEM	136
PIERROT RĂUTĂCIOS	138
YVONNE DE BOURGOGNE	139
DINTR-O SCORBURĂ DE MORCOV (II)	140
DACĂ VERLAINE	141
DESPRE UN FLAUT ȘI NIȘTE OGLINZI	142
DIN PERIODICE	143
DIN "ROMÂNIA LITERARĂ"	145
AMURGUL EVULUI MEDIU (I)	145

AMURGUL EVULUI MEDIU (II)	147
AMURGUL EVULUI MEDIU (III)	148
AMURGUL EVULUI MEDIU (IV)	149
RANCHIUNA UNEI NOPTI DE VARĂ	150
LOGODNICA SECRETĂ A LUI JULIEN OSPITALIERUL	151
EPISTOLĂ ÎN REZERVAȚIA NATURALĂ DE ÎNGERI	152
COMMEDIA DELL'ARTE (I)	153
COMMEDIA DELL'ARTE (II)	155
CĂTRE SUPREMA SERVITOARE	157
LA GLANDA LACRIMALĂ	158
PATRU RONDELURI VECHI PENTRU DIMOVI	159
RUGĂCIUNE LAICĂ	161
POVESTEA UNEI MICI PLIMBĂRI	162
ȘI-A UNEI MARI DEZVIRGINĂRI!	162
ROUĂ C-UN POSPAI DE FLUTURI	163
FRATELE LUI ROBINSON CRUSOE	165
ELEGIE	166
SUBMARINUL EROTIC	168
BERBANȚI, ÎNC-O LECTURĂ!	169
BOCET DE ADULT	170
HAMBARUL LUI MOLL FLANDERS	172
PERPETUUM MOBILE	174
CARTE POȘTALĂ (1978)	175
DESCÎNTEC SCRIS PENTRU YVONNE	176
C-UN AC TOCIT DE PATEFON	176
IRMOASE FĂRĂ FOLOASE	177
* * * (<i>Femeia mea frumoasă ca scriptura</i>)	179
VERLAINE MI-A SPUS	180
SONET PENTRU YVONNE DE BOURGOGNE	181
SONETUL DE PE INSULĂ	182
CALIGRAFIILE ACELORAȘI CUVINTE	183
BOCET DE ADULT	189
CÎNTEC DE IERTARE	190
EPIGRAMĂ AMELIORATĂ (1982)	191
SCRISOARE DE DRAGOSTE	192

SONETUL DE LA CURTEA DE AGEȘ (1980)	193
OH, DÎNSA-I ȘI MIREASĂ ȘI ALTAR	194
IUBITEI CE-ȘI PURTA MEDALIONUL GOL	195
SONET NETERMINAT	197
INVITAȚIE	198
ELEGIE	199
BLAZONUL LUI JULIEN OSPITALIERUL	200
TAMAREȚĂ	201
TAMAREȚĂ	202
FLAUT ÎN SOS REMOULADE	203
JURNAL DE ÎNGER	205
SCRISOARE	206
EPISTOLĂ SUPLIMENTARĂ	207
EPISTOLĂ RĂUTĂCIOASĂ (1969)	208
MICĂ RUGĂCIUNE PENTRU AJUTAT ORBII (1968)	210
BALADA NEGUSTORULUI DE POSTAVURI	211
BASM	212
GIUVAER MARE ȘI ALB	213
CÎNTECUL CEL MAI NAIV	214
CÎNTEC DE FÎNTINĂ	215
SFAT	216
CÎNTEC DE NERĂBDARE	217
CÎNTEC NAIV	218
ÎNGERII MĂ TRAG DE MÎINI	219
RUGĂCIUNE LAICĂ	220
DULCI DISTIHURI PENTRU PRIETENUL DE TAINĂ	221
RUGĂCIUNE LAICĂ	222
CÎNTEC NAIV	223
CÎNTEC	224
CLIPA CEA SURIZĂTOARE	225
DIN "CONVORBIRI LITERARE"	226
SCRISOARE	226
BOCET DE ADULT	228
TAMAREȚĂ	229

CHIUITURĂ	230
BOCET DE ADULT	231
CÎNTEC NAIV	232
BOCET DE ADULT	233
<i>DIN "CONTRAPUNCT" .....</i>	<i>234</i>
POVESTEA BOIERNAȘULUI DE ȚARĂ ȘI A FECIOAREI CU LINDIC ZGLOBIU	234
BLESTEM	237
<i>DIN "PLAI CU BOI" .....</i>	<i>238</i>
<i>INFERNALA COMEDIE (1978) .....</i>	<i>238</i>
SONETUL 3	238
SONETUL 9	239
SONETUL 13	240
SONETUL 17	241
SONETUL 19	242
SONETUL 20	243
SONETUL 25	244
SONETUL 42	245
<i>INEDITE .....</i>	<i>247</i>
<i>INFERNALA COMEDIE (1978) .....</i>	<i>249</i>
SONETUL 10	249
SONETUL 11	250